சிவமயம்.

[illegible]

மஹாவித்துவான்

அரசகேசரி

[illegible]

இயற்றிய

இரகுவம்மிச மூலமும்,

புன்னாலைக்கட்டுவன்

சி. கணேசையர்

இயற்றிய

புத்துரையும்.

இவை

கொக்குவில்

சோதிடப்பிரகாசயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1914 [illegible] தைமீ.

முகவுரை.

பூமலி சோலைப் புன்னையம் பதியி
லாயாக் கடவையி லமர்ந்திடு கயமுகன்
றாய விணையடி தொழுகுதும்
பூமிசை நிலவிப் பொலியவிவ் வுரையே.

வானுறு சினைமிகு மருதடி யமர்ந்த
யானை முகங்கொ ளிறைவற் பரவுதும்
மாநில மீதினின் மருவியிந் நூலுரை
தானில வுற்றுச் சால்புறும் பொருட்டே.

செந்தமிழ்க்காப்பியங்களுள்ளே, சொன்னோக்குப் பொரு ளுக்குத் தொடைநோக்கு முதலியவற்றாற் சிறந்துவிளங்குவது பாராற்செய்யப்பட்ட இராமாவதாரமொன்றுமே என்பது அறி யாவர்க்கும் ஒப்பமுடிந்ததொன்றேயாம். அதனோடொத்துச் ப்புவாய்ந்தது இந்த இரகுவமிசமே.

இந்த இரகுவமிசஞ்செய்தவர் இற்றைக்கு ஏறக்குறைய நூறுவருஷங்களுக்குமுன்னே யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலிரு அரசாண்ட பரராசசேகரமகாராசாவின் மருகரும், மகாவித் வானுமாகிய அரசகேசரி என்பவர். நல்லூரின்கீழ்ப்பாகத்திரு ாருந்திய நாயன்மார்கட்டிலுள்ள தாமரைக்குளத்தருகே, ன்மாடத்திலிருந்து இதனைப் பாடினார் என்பர். அரங்கேற்றிய ம் சோழராசாக்களுடைய இராசதானிகளுளொன்றாகிய திரு நூர். இந்நூல் கேட்டோன் பரராசசேகரமகாராசன். அஃது

"இன்ன காதை யியன்ற விரும்பொருட்
டின்னு செஞ்சொற் றுகடபு தூயநூல்
பன்னு செஞ்சொற் பரராச சேகர
மன்ன னின்ப மனங்கொள வாய்ந்ததே."

னும் பாயிரச்செய்யுளானே அறியப்படும்.

முகவுரை.

பரராசசேகரமகாராசாவின் காலத்தி... ...யன் ...ராசசேகரனும், இந்த அரசகேசரிமுதலியோ... ...ல்லூர... செந்தமிழ்ச்சங்கந் தாபித்திருந்தார்களென்று... மதுரைமு... இடங்களினின்றுந்தருவித்துப் பல ஏட்டுப்பிரதி...களை இராம... புரத்திலிருந்து எழுதுவித்துத் தங்கள்சங்கத்திற் சேர்த்து... தார்களென்றும் சரித்திரகாரர்கள் கூறுவார்கள். இவர்கள்கா... திலேயே பரராசசேகரம் என்னுஞ் சிறந்த வயித்தியநூலும், ...ராசசேகரம் என்னுஞ் சிறந்த சோதிடநூலும் இயற்றப்பட்ட...

இந்த இரகுவம்மிசத்திற்கு முதனூல், வடமொழியிலே க...தாசன் என்னும் மகாகவியினற் செய்யப்பட்ட இரகுவம்மிச... சரித்திரமேயன்றி வருணனைகளுஞ் சிறிதும் வழுவாவண்ணம் ...மொழிச்சுலோகங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துச் செய்த அ...கேசரியாருடைய வன்மை எவராலும் வியக்கப்படத்தக்கது. அ...துக் காட்டாக: வடமொழி இரகுவம்மிசத்திலே,

ஸாராஜ்ய...தீவத்ராயிகூவெளள।
...

என்னுஞ் சுலோ...

தமிழிலே

"கனைகழல்வீரனுங்காவலான்றரு
புனைமணிமுடியொடும்பொலிந்துதோன்றினன்
றினகரன்றிவாந்தகாலத்திற்சேர்த்திய
வினைவொளிகொடுகனலிலங்கிற்றென்னவே."

என இவரான் மொழிபெயர்த்துப் பாடப்பட்டிருக்கின்றது. ...படியே பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு சுலோகமும் மொழிபெயர்த்...பாடப்பட்டிருக்கின்றது. இதனல், இவர் தென்மொழியில... வடமொழியிலும் வல்லுநர் என்பது அறியத்தக்கது.

இவர் தமிழிலுள்ள பஞ்சலக்கியங்களுளொன்ருகிய சி...திகாரத்தில் அதிகம் ஆராய்ச்சியுடையர். அது;

"...னழைக்குமாயர்நீடிசைநிறையவூது
...க்கயேன்றநவேயாலேயோதையதளவேயுந்த

வாக்குதீங்கொன்றைமீன்படரவத்தீங்கொலன்றைமாற்றத்
தேக்குவேயேனற்காப்பின்றித்தவேயகற்றுமன்றே.”

என்பதனானும்,

“அரிமுகமடுத்துவீழுமான்மதவளறுநாறக்
கரிமுகவோடமூர்ந்துசிலதியர்மருங்குகாப்பச்
சுரிமுகநெற்றிதுற்றச்சுடர்மணிவாக்கந்தொக்க
பரிமுகவோடமூர்ந்துசிலதியர்பாங்குபோனார்.”

என்பதனானும், பிறவற்றானுமுணரப்படும்.

இவர் இதனைக் கம்பராற் செய்யப்பட்ட இராமாவதாரத்தைப்போலப் பாடவேண்டுமென்று கருதிப்பாடினார் என்பது கர்ணபரம்பரை. அஃதுண்மையாதல், இராமாவதாரத்துள்ள சொற்பொருட்பிரயோகங்கள் இதன்கண்ணுமாங்காங்குப் பயின்றுவருதலானுணரத்தகும். அன்றியும், கம்பர் சடையப்பவள்ளலை, இராமாவதாரத்தின்கண் இடையிடையேவைத்துப் புகழ்ந்திருத்தல்போல, இவரும் பரராசசேகரனை, இந்த இரகுவம்மிசத்தின்கண் இடையிடையேவைத்துப் புகழ்ந்திருத்தலும் அதற்கோர்சான்றாகும்.

இதன்கணுள்ள மாலையிட்டுப்படலம் ஏத்தகைக்கவிகளாலும் பாடமுடியாத விசிட்டமுடையதாகப் பாடப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமாதல்,—

“சிறுகொடிவிழிவண்டன்னனம்புயஞ்செலாதுமீள
வுறுமடுமானசத்தினொண்டிரையுந்தாநிற்ப
நறுமலர்நளினமாடேநின்றொருநளினமாடே
குறுகளிப்பெடையின்மற்றோர்குரிசில்பாற்கொண்டுபோனான்.”

என்றும்,

“மாந்தளிர்மேனிநல்லாள்வரிவிழிமான்போய்வல்லே
பாய்ந்தவன்கண்ணிதன்னிற்படாதுறநிற்பத்திங்கள்
காந்தொருவீதிதன்னைக்கடந்தொருவீதிதன்னிற்
போந்தெனமற்றோர்செம்மறன்னயல்கொண்டுபோனாள்.”

என்றும்,

“மைதிகழ்கோதைநாட்டக்கருங்கயல்மருண்டுபோய
நெய்திகழ்வேலான்மார்பநெடுந்தடத்துருதுநீ

மெய்திகழிமையச்சாரனின்றொருமேருச்சார
லெய்திளமயிலின்மற்றோரேந்தல்பாற்கொண்டுபோனாள்.”

என்றும்,

“மொய்வளைவிழிச்சகோரமங்கவன்முகவெண்டிங்கட்
கைவளர்நிலவையுண்ணுதொழிந்திடக்கற்பகத்தின்
மெய்வளரயலேநின்றோர்மந்தாரத்தயல்போய்மேவுந்
தெய்வமென்கிளியின்மற்றோர்செம்மல்பாற்கொண்டுபுக்காள்.”

என்றும்,

“கோதையட்டெழுந்தகொங்கைச்சுணங்கையத்தோகையன்னாள்
காதலின்றெறிப்பைநோக்கியருகுபோய்க்களித்துமெல்லப்
பேதையப்பாற்செல்வேமோவென்றிடப்பிடியனாளைக்
கோதையைப்பார்த்தபார்வைகொல்லியகிடந்ததன்றே.”

என்றுங் கூறியசெய்யுட்களினும், இன்னும் பிறசெய்யுட்களினு மின்ன பொருள்வைப்பின் நன்மையை உற்றுநோக்குந்தோறும் நன்குபுலப்படும்.

இரகுவம்மிசமென்பது இரகுவினுடைய வம்மிசத்தையுணர்த்தும் நூல் என விரியும். சூரியவம்மிசத்தரசர்களுள் இரகு சிறந்தமையின் அவனைக் குலமுதலாகக்கொண்டார். “பாரதம்” என்பதுபோல. லக்-கடத்தல். உ-விகுதி. இலகு என்பது ரலவொற்றுமைபற்றி இரகு என நின்றது. சொற்கடலையும், பகைக்கடலையுங் கடந்தவனென்பது பொருள். அது;

“தெட்டவெய்த்தவப்பயச்சிறுவற்கவ்வயின்
மட்டிலகலைக்கடற்றனையும்வாளமர்
முட்டியபகையையுமுடிவுகாண்பனென்
றிட்டனரொருபெயரிரகுவென்னவே.”

என்பதனானறியப்படும்.

இதன்கட் சொல்லப்படுவன சூரியவம்மிசத்தரசர்களாகிய திலீபன், அவன் மகன் இரகு, அவன் மகன் அயன், அவன் மகன் தசரதன், அவன் மகன் ஸ்ரீராமன் என்னுமரசர்களுடைய சரித்திரங்களும், ஸ்ரீராமனுக்குப் பின்னும் இருபத்துமூன்று தலைமுறை அரசர்களுடைய சரித்திரங்களுமே.

இந்நூற்குப் பொருள்கூறல் பரம்பரையாய்க் கேட்டறிந்தலன்றி ஏனையோர்க்கு மிகவரிதாகும்.

இத்தகைமையான இந்நூற்கு ஒருரை இருப்பின் எவர்களும் இலகுவில் விளங்கிக்கொள்வார்களென்றுகருதி, ஸ்ரீலஸ்ரீ. ஆறுமுக நாவலரவர்கள் மருகரும், மாணாக்கரும், வித்துவசிரோமணியுமாகிய ஸ்ரீமத். ந. ச. பொன்னம்பலபிள்ளையவர்களிடத்தும், சுன்னாகம், வித்துவான் ஸ்ரீமத், அ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்களிடத்துங் கேட்டறிந்தவாறே யான் இதற்கோருரை எழுதி வெளிப்படுத்தலாயினேன். இவ்வுரை முதனூற் கருத்தோடு மாறுபடா வண்ணம் ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளது. முதனூற் சுலோகங்களும் இடையிடையே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

இவ்வுரையை எழுதும்பொழுது எனக்குநேர்ந்த [illegible] தங்களை நீக்கியும், சொற்பொருட் பிழைகள் வாராத [illegible] வையிட்டும் உதவிய ஷை புலவரவர்களுடைய நீதிகுன்[illegible] பெருந்தகைமை என்னாலன்றி இவ்வுலகத்தாலும் என்[illegible] ந்து பாராட்டப்படத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நாட்டுக்கோட்டை நகர[illegible] மற்றும்பிரபுக்களும் இவ்வுரையின் இன்றியமையாமை[illegible] ந்து, இதனை அச்சிற் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தற்குத் [illegible] தங்களாலியன்றபொருளை உபகரித்துதவிய பெருநன்றி [illegible] மறக்கற்பாலதொன்றன்று.

இவ்வுரையிலே காணப்படும் பிழைகளை எனக்கு நேரே எழுதியறிவிப்பின், அவற்றை நன்றியறிதலோடேற்று மீளத் திருத்தி வெளிப்படுத்துவேன்.

"குணநாடிக்குற்றமுநாடியவற்றுண்
மிகைநாடிமிக்ககொளல்."

புன்னாலைக்கட்டுவன்.
ஆநந்தவரு
தைமீ.

இங்ஙனம்,

சி. கணேசையர்.

உ

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
மஹாமஹோபாத்தியாயர்
பிரமஸ்ரீ. உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள்
இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

உலம்பூத்த புயவரச கேசரியா ராய்ந்துமுன
முரைத்த தாய
நலம்பூத்த சுவையிரகு வங்கிசத்திற் கினியவுரை
நன்கி யற்றிப்
பலம்பூத்த தமிழ்வலவர் மதிப்பவெளிப் படுத்தினன்யாழ்ப்
பாண மேயோன்
குலம்பூத்த நலமுடையோன் கணேசையப் பெயராளன்
குணமிக் கோனே.

வண்ணார்பண்ணைச் சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலைப்
பிரதம பண்டிதர்
சுன்னாகம்
ஸ்ரீமத். அ. குமாரசுவாமிப் புலவரவர்கள்
இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆரியத்திற் புகழ்படைத்த கவிகாளி தாசனெனு
மதிஞர் கோமான்

சூரியற்கு முதன்மைதரு மரபிரகு வமிசமெனச்
சொல்லா நின்ற
பேரியனுங் காப்பியமொன் றினிதளித்தான் பொன்போலப்
பெரிதும் பேணி
ஆரியங்கற் பவரெல்லா மாதியினிற் கற்றுணர்வ
தந்த நூலே. (க)

அவ்விரகு வமிசமெனு நூலகஞ்சேர் பெருமையுட
னருமை யாய்ந்து
திவ்வியசெந் தமிழ்ப்புலவ னரசகே சரியென்று
செப்பும் வேந்தன்
எவ்வெவருந் தமிழ்நாட்டிற் கோரமிர்த மிதுவென்ன
வினிமை சான்ற [பாவிற்
செவ்வியசொற் பொருளமைத்தோர் காப்பியமாய்த் தமிழ்ப்
செய்தா னன்றே. (உ)

சொற்படுமப் பெருநூலி னமைந்தபொரு ளருங்குரைத்தாய்த்
தோன்று மாற்றால்
கற்பவர்க ளிடரின்றி யிதற்கிதுவே பொருளென்று
காணும் வண்ணம்
சொற்பொருள்க ளினிதுணர்ந்தே யிலக்கணநூன் முடிபுகளுந்
துலங்கக் காட்டி
விற்பனஞ்சே ருரையொன்று வரைந்தளித்தான் யாவனெனின்
விளம்பக் கேண்மோ. (ங)

மாமதுரைத் தமிழ்ச்சங்க மாசிகபத் திரமாகி
வரிசை பெற்ற
காமருசெந் தமிழினிடைக் கற்பவர்க ளுளங்கொள்ளக்
கம்ப நாடன்
பாமருவு நுண்பொருளுங் கவித்திறமும் பலவேறு
பண்டை நூலின் [குஞ்
தோமருவா மெய்ப்பொருளும் வரைந்தளித்தோ னெழுக்கமி
சுகுண சீலன். (௪)

காசிபகோத் திரமுடையோன் புன்னைநகர்ச் சின்னையர்
காதன் மைந்தன்
தேசிகன்வித் துவசூடா மணிபொன்னம் பலப்பெயர்கொள்
செம்மல் பாங்கே
பேசரிய விலக்கியமு மிலக்கணமும் பிறநூலும்
பெரிது கற்றோன்
பூசுரர்கோன் கணேசனெனும் பெயருடையோன் கவிபாடும்
புலமைக் கோனே. (௫)

யாழ்ப்பாணம் இந்துகாலேஜ்
பிரதம தமிழ்ப்பண்டிதர்
பருத்தித்துறை சார்ந்த புலோலி
ஸ்ரீமத். வ. குமாரசுவாமிப்புலவரவர்கள்
இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

பெரும்புகழ்பெற்றிட்டமகாகவிகாளிதாசனவட
மொழியிற்பேசும்
அருங்கவியாம்ரகுவம்சகாவியத்தையரசகே
சரியென்றோதும்
விரும்புசுடர்ப்பரிதிகுலத்தமிழரசன்யாழ்ப்பாண
மிசைநல்லூரான்
இருந்தமிழாற்பாடியமிழ்தெனவருந்தவிருந்திட்டா
னெவர்க்குமன்றே. (௧)

அன்றுரைத்ததமிழிரகுவம்சகாவியமேதா
வியரேயாய்ந்து
நன்றுரைக்கவுணர்வதன்றிநானிலத்தாரறிவரிய
வியல்பாகின்ற
தென்றுளத்தின்மதித்துணர்ந்துதமிழர்கள்யாவருமுவக்கை
யெய்தும்வண்ணம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

நின்றுலகினிலைபெறவோர்புதியவுரைசெய்தானை
    நிகழ்த்தக்கேண்மின். (௨)

சீரோங்குநல்லைநகர்வாசன்வித்வசிரோமணியென்றேகலைஞர்
    செப்புந்தப்பில்
பேரோங்குபொன்னம்பலப்பிள்ளையின்பாற்பிரியமுடன்பல்லாண்டு
    கற்றோன்மற்றும்
பாரோங்குமதுரைச்செந்தமிழ்ப்பேருற்றபத்திரிகைக்கிராமாவ
    தாரச்செய்யுட்
கேரோங்குபாடாந்தரங்கள்மற்றுமெழுதிவிடுத்தேவருக்கு
    மிதமேசெய்தோன். (௩)

ஏர்செறியுமல்லாகத்தின்கூறுகியெவ்வளமுந்தந்துலகோர்க்
    கினிமையான
சீர்செறியும்புன்னைநகர்வாசன்பெம்மானிமலபாதத்துணைக்கு
    நேசன்கஞ்சத்
தார்செறியுங்காசிபகோத்திரச்சின்னையர்தவத்தினுதித்தமதிச்
    சற்குணத்தான் [ம்
பார்செறியுந்தமிழைநனியுணர்கணேச பண்டிதனெண்டிசைமதிக்கு
    பண்பினனே. (௪)

யாழ்ப்பாணம் இந்துகா்லேஜ்

பழைய பிரதம தமிழ்ப்பண்டிதர்

தாவடி

ஸ்ரீமத். ஆ. மு. சோமாஸ்கந்தபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

பொன்னகரயோத்தி யாண்ட புரவலர் தம்மின் மிக்க
மன்னவ னிரகு வென்பான் மரபினை விளங்கக் கூறி
யன்னதை யிரகு வம்ச மாமென வாரி யத்திற்
பண்ணினன் காளி தாச பண்டிதன் பாவ லோனே. (௧)

அப்பெருங் காப்பி யத்தை யாசகே சரியென் றோது
மிப்பெரும் புவி யிராச னிருந்தமி ழுதனா லாய்ந்து
திப்பிய வமிர்த மென்றே திசையுளோர் செவிம டுப்பச்
செப்பினா னென்றுந் நின்று செந்தமிழ் சிறக்கத் தானே. (௨)

செந்தமிழ்ப் பாவி னாலே செய்தவிந் நூலின் மாடே
வந்தநுண் பொருளி யாவு மரபுளி விளங்கித் தோன்றச்
சந்தமா றுரையீ தொன்று தமிழகஞ் சிறக்கு மாற்றாற்
றந்தவன் யாவ னென்னிற் சாற்றுவ னவனைக் கேண்மின். (௩)

மதுரையில் வைத்த சங்க மாசிக பத்தி ரத்திற்
சதுரனாய்த் தமிழி ராம வவதார மாதி தர்க்க
முதிர்வினான் முறையே நீட்டு மூதறி வுடைய மேலோன்
மதியினி னுண்மை வாய்ந்தோன் மரபுளி நூல்க ளாய்ந்தோன்.

நன்னகர் நல்லை யாறு முகவனா நாவ லற்கு
மன்னிய மருகன் வித்வ சிரோமணி மதியி னான்ற
பொன்னவ னனைய பொன்னம் பலவனாம் புலவன் றன்பா
லென்னுட னிலக்கி யத்தோ டிலக்கண மினிது கற்றேன். (௫)

சுன்னைவாழ் குமார சாமிச் சொற்றமிழ்ப் புலவன் பாலு
மன்னமாண் கலைக ளெல்லா மரிறபத் தெரிந்த செல்வன்
புன்னைவாழ் பூசு ரர்க்குட் புண்ணியப் புருட னான
நன்னயச் சின்னை யர்க்கு நற்றவப் புதல்வ னானேன். (௬)

மாசிலா மறைவ லாளர் மணியென வந்து தோன்றி
யாசில்சித் தாந்த நூல்க ளமைவுட னாய்ந்து முள்ளோன்
பூசிதன் குணத்தின் மேன்மை பூண்டிடும் புனித னானேன்
காசிப கோத்தி ரத்தோன் கணேச பண்டிதன் றானன்றே. (௭)

சிறப்புப்பாயிரம்.

(Government Training College)
கொழும்பு அரசினர் ஆசிரியகல்லூரித்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
தென்கோவை
ஸ்ரீமத். ச. கந்தையபிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

நாமேவு வடமொழிதேர் கவிஞரெலாம் பலநெடுநாள்
வருந்தி நோற்ற
தூமேவு தவப்பயனாய்ப் போந்துகவி மழைபொழிந்த
சொர்ண மேகம்
கோமேவு கவிகாளி தாசனென வுலகுபுகழ்
கோமான் செய்த
பாமேவு விசயரகு வமிசமறி ஞருக்கமிர்தாய்ப்
பயிலு மாதோ. (க)

அன்னவட நூற்பொருளைச் செந்தமிழிற் பத்தழகு
மணியுந் தோன்ற
முன்னையநூ னெறியனைத்து மினிதமையக் காப்பியமா
மொழிந்தான் முன்னாண்
மன்னியயாழ்ப் பாணமுறு மன்னவர்கள் குலதிலகன்
மருவா ரேறு
தன்னிகரில் கேள்வியினான் பேரரச கேசரியாந்
தகையான் மிக்கோன். (உ)

கற்பவருக் கருங்குரைத்தா யருந்தொடரும்பொருள்கோளுங்
கரந்து நின்ற
சொற்பொருளு மிகமலிந்து காப்பியங்கட் குளவாய
தொல்லை மாண்பும்
பற்பலவாய் யாழ்ப்பாணப் புலவர்குழாம் பரம்பரையிற்
பயிலு மாறு

கிற்பதுகண் டிந்நூலுக் குரையியற்ற லவசியமா
 கியதி யென்று. (௩)

கருத்துரையும் பதப்பொருளுங் கடாவிடையு மிலக்கணமுங்
 காட்ட தாகப்
பொருத்தமுறு மேற்கோளு மெளிதுணர்தற் பாலனவாய்ப்
 பொருந்து மாற்றால்
திருத்தமுறும் புத்துரையொன் றறிஞருள மகிழ்பூப்பச்
 சிறப்பச் செய்தே
அருத்தியுடன் வெளிப்படுத்தி யுபகரித்தோன் யாவனெனி
 லறையக் கேண்மோ. (௪)

செந்தமிழி லிலக்கணமு மிலக்கியமுங் கரைகண்டு
 தெளிந்த தீரன்
முந்துபுக ழுறுபொன்னம் பலப்பிள்ளை யெனப்புகலு
 முதல்வன் பாலுஞ்
சிந்தையுறை தருசெம்மல் செந்தமிழும் வடமொழியுந்
 தேர்ந்த கோமான்
கொந்தலர்பூம் பொழிற்சுன்னைக் குமாரசுவா மிப்பெயர்கொள்
 குரவன் பாலும். (௫)

பாவியலு மிலக்கியமு மிலக்கணமுங் கற்றுணர்ந்தோன்
 பரந்து கொண்மூக்
காவியலும் புன்னைநகர்க் காசிபகோத் திரத்துதித்தோன்
 கற்றோர் தங்கள்
நாவியலும் புகழாளன் சின்னையவேள் புரிதவத்தா
 னண்ணும் பாலன்
கோவியலும் புலமையினன் கணேசனெனும் பெயர்படைத்த
 குரிசின் மாதோ. (௬)

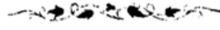

உ

கணபதி துணை.

இரகுவம்மிசம்

மூலமும் உரையும்.

காப்பு.

உதயமா வலரி யெண்ணி லுதித்தன வொளியிற் றாய
சிதைவிலா நிலவுச் செக்கர்ச் செவ்வந்தி மெய்யார் தந்த
புதைகொண்மா மதத்த வாம்ப லானனப் புனிதப் பொற்றே
னிதையவா ரிசத்த தானா லெக்கலை மணவா தெற்கே.

இதன்பொருள். மா உதய அலரி எண் இல் உதித்தன ஒளியிற்று ஆய - பெரிய உதயஞாயிறு அளவில்லாதன உதித்தாற்போன்ற ஒளியினையுடைத்தாய,—சிதைவு இல்லா நிலவுச் செக்கர் செம் அந்தி மெய்யார் தந்த - அழிவில்லாத நிலவினையுடைய செவ்வானம் போன்ற (விபூதியை யணிந்த) திருமேனியையுடையவராகிய சிவபிரானார் தந்தருளிய,—புதைகொள் மா மதத்த ஆம்பல் ஆனன புனித பொன் தேன் - ஆழத்திற்கிடத்தலைக் கொண்ட கரிய மதத்தையுடைய யானைமுகத்தைக்கொண்ட சுத்தமாகிய அழகிய தேன்,—இதையவாரிசத்ததானால் - இதயகமலத்தி லிருந்ததாயின்,—எற்கு எக்கலை மணவாது - எனக்கு எந்தக் கலைஞானம் அடையாது. என்றவாறு.

ஏகாரம் அசைநிலை. இல என்னும் வினைப்பெயரினீற்றகரமும், இல்லாத என்னும் பெயரெச்சத்தீறும் விகாரத்தாற் றொக்கன. எண்ணில் அலரி என மாற்றிப் பொருள்கோடல் இத்துணைச் சிறப்பின்று. உதித்தால் என்பது உதித்து என விகாரமாய் நின்றது. ஒளியிற்றாயமெய், சிதைவிலாமெய், செவ்வந்திமெய் எனத் தனித்தனி கூட்டி முடிக்க. ஆம்பலானனப் புனிதப்பொற்றேன்=விநாயகக்கடவுள். செந்நிறமான மேனியின்மீது வெண்ணிறமான விபூதி பரந்திருத்தல், செவ்வானத்தின்மீது வெண்ணிலாப்பரந்திருத்தல் போலுமென்பார் நிலவுச்செக்கர்ச்செவ்வந்திமெய்யார் என்றார். உவமையடைக்கியையப் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. செக்கர், செம் என்பன ஒருபொருட்பன்மொழி. சிதைவிலா என்பதை அந்திக்கேற்றி இல்பொருளுவமையாக்கினு மமையும். தந்த தேன் எனக் கூட்டுக. புதைகொள் மாமதம் என்பதற்கு விசையினால் வீழுமிடத்திலுள்ள பொருளைப் புதைத்தலைக்

கொண்டமதம் எனினுமாம். ஆசிரியர் தாம் எடுத்துக்கொண்ட நூல் இனிது முடியுமாறு முதலில் விநாயகக்கடவுளுக்கு வணக்கங் கூறினார் என்க. இனி இதன்கண் அலரிப்பூக்கள் அளவிறந்தன பூத்தாற்போன்ற ஒளியையுடைத் தாய செவ்வந்திப்பூப் பூத்த ஆம்பற்பூவிலுள்ள தேன், தாமரையின்கண்ணதா யின் எப்பகுதியவான மணமுண்டாகாது என வேறுமொருபொருள் தொனித்தல் காண்க. (க)

பாயிரம்.

வேறு.

உலகம் யாவையு நிற்பன வுத்தொழில்
விலக லாது விளைத்தும் விளைத்திலா
திலகு நீர்மைய தெப்பொரு ளப்பொரு
ளலகி லாத வருட்கடன் மூழ்குவாம்.

இ-ள். உலகம் யாவையும் நிற்பனவு தொழில் - உலகமெல்லாம் நிலை பெறுதற்குரிய பஞ்சகிருத்தியத்தை,--விலகலாது விளைத்தும் விளைத்தி லாது இலகு நீர்மையது எப்பொருள் - இடையறாது (சங்கற்பமாத்திரை யானே) இயற்றியும் இயற்றாது விளங்குகின்ற இயல்புடையது எந்தப் பொருளோ,—அப்பொருள் அலகு இலாத அருட்கடல் மூழ்குவாம் - அந்தப் பொருளினது அளவில்லாத கிருபைக்கடலில் (யாம்) மூழ்குவாம். எ-று.

உலகம் என்றது ஈண்டுச் சேதனாசேதனப் பிரபஞ்சங்களை. நிற்பனவு தொழிற்பெயர். விளைத்தும் விளைத்திலாமை - தன், ஒளிமாத்திரையானே தாமரையை யலர்த்தித் தான் விகாரமின்றி நிற்குஞ் சூரியனைப்போலத் தனது சத்தி சங்கற்பமாத்திரையானே உலகினைத் தொழிற்படுத்தித் தான் விகாரமின்றி நிற்றல். இதனை, "கந்தமலரயன்படைக்குமுலகமெல்லாம் ......வருவிப்பன்விகாரங்கண்மருவான்வானின்-முந்திரவியெதிர்முளரியலர் வுறுமொன்றலர்வான்முகையாமொன்றென்றுலருமுறையினுமே"என்னுஞ் செய்யுளானறிக. (சிவப்பிரகாசம்.பொ.ரு) அருட்கடன் மூழ்கினார்க்கு முடி யாததொன்றின்மையின் யாமும் அங்ஙனே மூழ்கி இதனை முடிக்குதுமெ ன்பது குறிப்பெச்சம். இங்ஙனமே "நற்குணக்கடலாடுதனன்றரோ" என் றார் கம்பரும். (க)

ஆதி யாயனு வாயல வாயரு
ணீதி யாய்நிப மாய்நிப மாவதற்
கேதி லாதவ ரெவ்வெவ ரவ்வவர்
பாத தாமரை சென்னி பரிக்குவாம்.

இ-ள். ஆதியாய்-பதியாகியும்,—அணுவாய்-பசுவாகியும்,—அல்லவாய் - அல்லாதனவாகிய (ஐவகைப்) பாசங்களாயும்,—அருள் நீதியாய் - (இவற்றை யெல்லாம்) அருளோடு நடாத்துவதாயும்,—நிமயமாய் - (இவற்றிற்கெல்லாம்) காரணமாகியும்,—நிமயம் ஆவதற்கு ஏது இலாதவர் எ எவர் - (அவ்வாறு) காரணமாவதற்கு (ப் பிறிதோர்) காரணமில்லாதவராயும் நின்றவர் எத் தன்மையையுடைய எவரோ,—அ அவர் பாததாமரை சென்னி பரிக்குவாம் - அத்தன்மையையுடைய அவரது திருவடித்தாமரைகளை யாம் சிரசிற் சூடு வாம். எ-று.

ஐவகைப்பாசமாவன மலம், மாயை, கன்மம், மாயேயம், திரோதாயி என்பன. காரணமாவதற்கு அருளே காரணமென்பார் நிமயமாவதற்கேதி லாதவர் என்றார். அருள் காரணமாதலை "காரணனாகித்தானே கருணையா லெவையுநல்கி-யாருயிர்முழுதுமேவியனைத்தையுமியற்றிநிற்கும் - பூரணமுத ல்வன்" என்னுஞ் செய்யுளானறிக. (உ).

கோதி கந்த குரவர் பரஞ்சுட
ராதி யாறறு தத்துவ மல்லதென்
றோதி நின்ற குணங்குறி யோதிலார்
சோதி யென்பதை யாமுந் துதித்துமே.

இ-ள். கோது இகந்த குரவர் - குற்றத்தைநீங்கிய பெரியோர்கள்,— பரஞ்சுடர் ஆதி ஆறறு தத்துவம் அல்லது என்று ஓதி - பரஞ்சோதியாகிய முதற்பொருளானது முப்பத்தாறு தத்துவமுமல்லாத வியல்பினையுடையது என்று கூறி,—நின்ற குணம் குறி ஓதிலார் - எஞ்சிநின்ற குணத்தினையும் குறியையும் (அதற்குக்) கூறாதவராய்,—சோதி என்பதை யாமும் துதித்தும்- (மாணாக்கனே! நீ,) சோதித்துப்பார் என்று கூறிய பொருளை யாமும் துதிப் பேம். எ-று.

குற்றம் என்றது காமமுதலிய அறுவகைக் குற்றங்களையும். ஓதி என் பதைத் துதித்தும் என இயைக்க. ஓதிலார் என்பதை முற்றாக்கி ஓதிற்றி லர் எனப் பொருள்கூறி ஓதி என்பதை அதனோடு முடிக்கினு மமையும். இப்பொருட்கியைய என்பதை என்பதற்கு அவர் என எழுவாய் வருவிக்க. சோதி ஏவல்வினைமுற்று. சோதித்தல்-அனுபவத்துவைத்தறிதல். இரட் டுறமொழிதலால் அவர் சோதி வடிவாயுள்ளது என்று சொல்லியதை எனவு மொருபொருள் தோன்றவைத்தனர் என்க. முப்பத்தாறு தத்துவத்தையுங் கடந்ததென்பார் "அல்லது" என்றார். "மூலமாகியதத்துவமுழுவதுங்கட ந்து மேலுயர்ந்திடுதனிமுதல்" என்றார் பிறரும். நின்ற என்பதற்கு நிலை பெற்ற எனப் பொருள் கூறினு மமையும். குணங்குறி என்றது தடத்தலக் கணத்தை. (ங.)

கற்பு ணைக்கொடு கார்க்கட னீந்துவா
னற்பு தத்தி னமைந்தவ னைசயோற்

சொற்பு ணைக்கொடு சொல்லுதன் மேயினேன்
மற்பு யத்த ரகுவின் மரபரோ.

இ-ள். கார் கடல் - கரிய கடலை,—கல் புணை கொடு - கல்லாகிய புணையைக்கொண்டு,—நீந்துவான் அற்புதத்தின் ஆசை அமைந்தவன்போல் - கடக்கும்படி அற்புதத்தோடு ஆசை (யுற்று) முயன்றானொருவனைப்போல,—மல் புயத்த ரகுவின் மரபு - மற்றொழி லமைந்த புயத்தையுடைய ரகுமகாராசனது வம்மிசமாகிய கடலை,—சொல் புணை கொடு சொல்லுதல் மேயினேன் - கவியாகிய புணையைக் கொண்டு சொல்லிக் கடத்தற்கு (ஆசையுற்று) முயன்றேன். எ-று.

அரோ அசை. இரண்டும் மூடிதலரிதென்பதாம். அமைந்தவன் ஆசைபோல் என்பது உவமேயத்திற்கியைய ஆசையுற்று அமைந்தவன்போல் என மாற்றிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. வினை அவாய்நிலையால் வருவிக்கப்பட்டது. "ஆசைபற்றியறையலுற்றேன்" என்றார் கம்பரும். இதில் பின்னைய இரண்டடியும் ஏகதேசவுருவகம். அற்புதம் கற்புணையைக் கொண்டு கடக்குமதிசயம். இதுமுதல் நான்குசெய்யுளும் அவையடக்கம். அவை அடக்கம் - அவையை அடக்குதல். (ச)

உட்டு ளக்கறு சொற்பொரு ளூக்கமுள்
ளிட்டு ளத்தமிழ் சொல்வனென் றியான்மடக்
கட்டு ளத்தெணல் கையிலி கற்குழி
தொட்டு ளப்புனச் சுட்டுத லொக்குமே.

இ-ள். உள் துளக்கு அறு சொல் பொருள் ஊக்கம் உள் இட்டு - தன்னிடத்தே அசைவுபடுதலை நீங்கிய சொல்வலியையும் பொருள்வலியையும் மனத்திற் கொண்டு,—உள்ள - மதிக்கும்படி,—யான் தமிழ் சொல்வன் என்று மடக் கட்டு உளத்து எண்ணல் - யான் தமிழ்ப்பாவால் (இந்த இரகுவம்மிசத்தைப்) பாடுவேனென்று அறியாமையினது பந்தத்தையுடைய மனத்தில் எண்ணுதல்,—கையிலி கல் குழி தொட்டு உள் அப்பு உணச் சுட்டுதல் ஒக்கும்- கையில்லாதவன் கல்லிற் குழிதோண்டி உள்ளே பொருந்திய நீரை உண்ணும்படி கருதுதலை ஒக்கும். எ-று.

எண்ணல் ஒக்கும் என்க. இரண்டுமூடிதலரிதென்பதாம். வழுவுடையது என்று தள்ளப்படாத சொல் என்பார் உட்டுளக்கறு சொல் என்றார். தமிழ்-ஆகுபெயர். தமிழ்சொல்வன் என்பதற்குத் தமிழிற் சொல்வேன் எனப் பொருள்கூறினு மமையும். (ரு)

அறிய கத்தைவெ லற்புதர்ச் சேரினென்
சிறிய சொற்பொருட் செம்மை பயக்குமாற்
பொறிய லர்ப்பகை கொண்டல் வோபுனல்
வறிய கற்பணி வாரி யளிப்பதே.

இ-ள். என் சிறிய சொல் - எனது சிறிய சொல்லானது,—அறி அகத்தை வெல் அற்புதர்ச் சேரின் - (நூல்களைக்) கற்றறிந்து மனத்தை அடக்கிய அற்புதத்தையுடையவர்களாகிய அறிஞர்களைச் சேர்ந்தால்,—பொருள் செம்மை பயக்கும் - பொருளின் செம்மையைத் தரும்,—புனல் வறிய கல் - நீர் வறந்த சந்திரகாந்தக் கல்லானது.—பொறி அலர் பகை கொண்டு அலவோ - சந்திரனைக் கொண்டல்லவா,—பனி வாரி அளிப்பது - குளிர்ந்த நீரைத் தருவது. எ-று.

சொல் - கவி: ஆகுபெயர். அறிந்து என்னும் வினையெச்சம் ஈறு கெட்டு அறி என நின்றது. "வரிப்புனைபந்து" என்பதில் வரி என்பது போல. கல்விக்கழகு கற்றறிந்தடங்கலாகலின் அறியகத்தைவெல் என்றார். வெல்லல்-அடக்கல். இனி அறிதலையுடைய அகம் எனினுமாம். செம்மை - திருத்தம். மதியாற் கழுவலிற் செம்மைபயக்கு மென்றார். "சொற்பாலுமிழ்ந்தமறுவுமதியாற்கழுவி" என்றார் பிறரும். பொறியலர் - தாமரைப்பூ. அதன் பகை-சந்திரன். இது திருட்டாந்த அணி. (௬)

கற்ற சிந்தையர்ச் சேரினென் கர்க்கசச்
சொற்ற வாதெனச் சொற்றிட வேண்டுமோ
வெற்ற யங்கு மினன்கரத் தேயென்று
முற்ற தாமரைக் கோர்குறை யில்லையே.

இ-ள். என் கர்க்கசச் சொல் - எனது கடினமாகிய சொல்லானது,—கற்ற சிந்தையர்ச் சேரின் - (நூல்களைக்) கற்றறிந்த மனத்தையுடையாரை அடையின்,—தவறு என சொற்றிடல் வேண்டுமோ - வழுவுடையாது என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ,—எல் தயங்கும் இனன் கரத்து என்றும் உற்ற தாமரைக்கு - ஒளிவிளங்குகின்ற சூரியனுடைய கையின்கண்ணே எப்பொழுதும் மலர்ந்திருக்கின்ற தாமரை மலருக்கு,—ஓர் குறை இல்லை - ஒரு குறைவுமில்லை. எ-று.

ஓகாரம் எதிர்மறை. சூரியனுடைய கையின்மலர் குறைவின்றி அலர்ந்திருக்குமாறுபோல எனது சொல்லும் அறிவோரை அடைந்திருக்குமாயின் வழுவின்றி விளங்கும் என்பதாம். இதுவு மேலை அணி. (௭)

வன்றிசைக்காளி தாசன் வடமொழி
தென்றிசைத்தமி ழானனி செப்புகே
னன்றிசைக்கு முரைவழி நன்னெடுங்
குன்றிசைப்பது போலுங் குறிப்பரோ.

இ-ள். வன் திசை காளிதாசன் வடமொழி - வடதிசையின்கண் வழங்கும் காளிதாசனது வடமொழிக் காவியத்தை,—தென்றிசைத் தமிழால் நனி செப்புகேன் - தென்றிசையின்கண் வழங்கும் தமிழ்மொழியினால் நன்கிதாகப் பாடுவேன்,—அது,— நன்று இசைக்கும் உரைவழி - நன்றாகக்கூறும்

சொல்லின்வழியே,—நல் நெடும் குன்று இசைப்பது போலும் குறிப்பு - மிக நெடிய மலை பிரதித்தொனிசெய்தல்போலும் உணர்ச்சியை யுடைத்து. எ-று.

வீரர்களாகிய ஆரியர்களிருக்குந் திசையாதலின் வடதிசையை வன்றிசை என்றார். அன்றித் துறவுபூண்டிருக்குந் திசையாதலின் அங்ஙனம் கூறினுரெனினு மமையும். வடமொழி என்பதில் வடக்கு வாளாபெயர். வடமொழி ஆகுபெயர். காளிதாசன்வடமொழி என்புழி ஆறும்வேற்றுமை செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது. "கபிலரதுபாட்டு" என்பதுபோல. இதனல் இந்நூல் அதர்ப்படயாக்கப்பட்டமை கூறப்பட்டது. (அ)

இன்ன காதை யியன்ற விரும்பொருட்
டுன்னு செஞ்சொற் றுகடபு தூயநூல்
பன்னு செஞ்சொற் பரராச சேகர
மன்ன னின்ப மனங்கொள வாய்ந்ததே.

இ-ள். இன்ன காதை இயன்ற இரும் பொருள் துன்னு செஞ் சொல் துகள் தபு தூய நூல் - இந்தக் காதை அமைந்த பெரிய பொருள்களையும் செறிந்த செஞ்சொற்களையுமுடைய குற்றமற்ற நூலானது,—பன்னு செஞ் சொல் பரராசசேகர மன்னன் - சொல்லுகின்ற செஞ்சொற்களையுடைய நூலை அறிந்த பரராசசேகரமகாராசன்,—இன்பம் மனங்கொள வாய்ந்தது - இன்பத்தோடு அங்கீகரித்தலால் சிறப்புற்றது. எ-று.

காதை இயன்ற நூல் எனக் கூட்டுக. நூல் வாய்ந்தது என முடிக்க. கேட்டற்குரிய அறிவுடையானென்பார் பன்னுசெஞ்சொற் பரராசசேகரமன்னன் என்றார். இதனல் இந்நூல் கேட்டவர் இவர் என்பது கூறப்பட்டது.

பாயிர முற்றிறறு.

ஆற்றுப்படலம்.

தெள்ள னந்தம தாகிச் சிறைகொடு
வெள்ளி வெண்கிரி விண்ணெழல் போலெழா
பள்ள வேலை பருகுபு வஞ்சருட்
கள்ள மென்ன விருண்டன காரரோ.

இ-ள். வெள்ளி வெண்கிரி தெள் அனந்தமதாகி சிறைகொடு விண் எழல்போல் கார் எழா - வெள்ளிமலை பல வடிவங்களையுடையதாகி சிறையைக்கொண்டு ஆகாயத்தில் எழுந்து செல்லுதல்போல மேகங்கள் எழுந்து

சென்று,—பள்ளவேலை பருகுபு - ஆழமாகிய கடனீரையுண்டு,—வஞ்சர் கள்ளம் உள் என்ன இருண்டன - வஞ்சகருடைய கள்ளம்பொருந்திய மனத்தைப் போல இருண்டன. எ-று.

வெண்மை வாளாமொழி. வேலை-ஆகுபெயர். அரோ-அசைநிலை. கள்ளம்-வஞ்சகம். கார் எழா பருகுபு இருண்டன என்க. வெள்ளிவெண்கிரி ....எழில்போல் எனவும், வஞ்சர்........என்ன எனவும் வெண்மை கருமைகட்கு உவமைகூறியவாறு. (க)

மறிபெ ருந்திரை யுண்டலின் மல்கிய
நறிய வெண்ணுரை பற்றலி னாவினா
னெறிய வாய்ப்புற நீவுதல் செய்தெனச்
செறியு மின்ன றலைத்தலை செய்தவே.

இ-ள். மறி பெரு திரை உண்டலின் - (கரைசார) மறிகின்ற பெரிய திரையையுடைய கடனீரையுண்ணுதலினால்,—மல்கிய நறிய வெள் நுரை பற்றலின் - (அக்கடலின்கண்) நிறைந்துள்ள நல்ல வெண்ணுரைகள் பற்றிக் கொள்ளுதலினால்,—நெறிய வாய்ப்புறம் நாவினால் நீவுதல் செய்தென - நெறிப்பையுடைய வாயின்புறத்தை நாவினாலே தடவினாற்போல,—செறியும் மின்னல் தலைத்தலை செய்த -(அம்மேகங்கள்) செறிந்த மின்னலை இடங்கடோறுஞ் செய்தன. எ-று.

திரை-ஆகுபெயர். நீவுதல் செய்தெனச் செயத என்க. வாய்ப்புறம்-புறவாய். இது தற்குறிப்பேற்றம். (உ)

மேக்கெ றிந்து விரிகட லுண்டுமே
னீக்கெ றிந்த வகடு நிரம்பலா
லேக்கெ றிந்துல கெங்கு மிரைத்திடத்
தேக்கெ றிந்தெனப் பம்பின செல்லரோ.

இ-ள். மேக்கு எறிந்து விரி கடல் உண்டு - (திரைகளை) மேலேவீசிப் பரக்கின்ற கடனீரையுண்டு,—மேல் - பின்,—நீக்கு எறிந்த அகடு நிரம்பலால் - அகன்ற வயிறு நிரம்புதலால்,—தேக்கு எறிந்தென - ஏப்பமிட்டாற்போல,—உலகெங்கும் ஏக்கு எறிந்து இரைத்திட - உலகமுழுவதும் ஏக்கமுற்றுச் சத்தமிடும்படி,—செல் பம்பின - மேகங்கள் ஒலித்தன. எ-று.

உண்டு தேக்கெறிந்தெனப் பம்பின என்க. நீக்கு எறிதல்-நீக்கத்தைப் பரப்புதல். நிரம்பலால் தேக்கெறிந்தென எனக் கூட்டுக. முழக்கின் கடுமையால் ஏக்கெறிந்து இரைத்தன என்க. இதுவு மேலையணி. (ங)

பகடு சுற்றலைப் பைம்புன லோடன
லகட டக்கி யடக்கரி தாயயர்

வுகட கைப்பி னுமிழ்வன போலொரு
திருட னித்தனி கான்றன வெங்குமே.

இ-ள். பகடு சுற்று அலை பைம் புனலோடு அனல் அகடு அடக்கி - தெப்பங்கள் சூழ்ந்து திரிகின்ற கடலிலுள்ள பசிய நீரோடு ,அக்கினியையும் வயிற்றில் அடக்கி,—அடக்கரிதாய் அயர்வு உகள் தகைப்பின் - அடக்க முடியாமல் அயர்ச்சி (உறும்படி) புரளுகின்ற தாக்கத்தினால்,—உமிழ்வன போல் - சத்திப்பதுபோல,—ஒருது இருள் எங்கும் தனிதனி கான்றன - (மேகங்கள்) குறையாமல் இடியை எவ்விடத்துந் தனித்தனியே கான்றன. எ-று.

அடக்கரிதாய் உகள் தகைப்பின் என்க. உகள் தகைப்பின் அடக்கரிதாய் என மாற்றிப் பொருள் கூறினு மமையும். புரளுதல் முழங்குதலைக் குறித்தது. இதுவு மேலையணி. (௬)

அங்க ணாழிசெ லந்தமெய் கொண்டுவெற்
பெங்கு நுங்க விழிந்தன போலவே
மங்குல் வாடை மடுப்ப மயங்கலாற்
பொங்கு தாரை திரண்டு பொழிந்தவே.

இ-ள். அங்கண் ஆழி செல் அந்த மெய் கொண்டு - அவ்விடத்தே கடலிற் சென்ற அந்த (வெண்ணிற) வடிவைக் கொண்டு,—வெற்பு எங்கும் நுங்க இழிந்தன போல - (பொன்) மலை முழுதையும் விழுங்கும்படி இறங்கியதுபோல,—மங்குல் - மேகம்,—வாடை மடுப்ப மயங்கலால் - வாடைக் காற்று முகஞ்செய்ய (அதனோடு) கலத்தலால்,—பொங்கு தாரை திரண்டு பொழிந்த - (அம்மலையின்மேல்) மிக்க தாரையைத் திரண்டு சொரிந்தன. எ-று.

இழிந்தன போலப் பொழிந்தன என்க. வாடை மடுப்பத் தம்முட் கலத்தலால் எனினுமாம். தாரை-மழை ஒழுக்கு. இது வெண்ணிறமுடையதாதலின் அந்த மெய் கொண்டு என்றார். இங்ஙனமே, "வெள்ளிவீழ் தினைவீழ்த்தெனத்தாரைகள்......வழங்கின" என்றார் கம்பரும். இதுவு மேலையணி. (௭)

உன்னு மாழி யுவர்ப்புன லுண்டுட
னன்ன றும்புன னன்னரி னல்கலா
லன்ன காலை யளக்கரு மற்புதச்
சென்னெ டுங்கலைச் சித்தரி னாயவே.

இ-ள். உன்னும் ஆழி உவர்ப்புனல் உண்டு - கருதப்படும் கடலிலுள்ள உவர் நீரை உண்டு,—உடன் நல் நறும் புனல் நன்னரின் நல்கலால் - உடனே நல்ல நறிய நீராக்கி நன்மையோடு தருதலால்,—அன்னகாலை-

அப்பொழுது,—அளக்க அரும் அற்புதச் செல் - அளவிடற்கரிய அற்புதத்தை யுடைய மேகம்,—நெடும் கலை சித்தரின் ஆய - மிக்க கலைகளையறிந்த சித் தரைப்போலாயின. எ-று.

அற்புதம் - உவர்நீரை நன்னீராக்குமதிசயம். "தேக்குமெதண்டிரைப் புணரிநீர்வெம்மையைச்சிந்தி-யாக்கிவாலொளியுலகில்விட்டேகலால்" என் றார் கந்தபுராணகாரரும். சித்தர் ஒன்றை ஒன்றாக்குஞ் சித்தியுடையோர்.

விஞ்சு மாமலை மீது விழுங்கிருண்
மஞ்சு சான்றிடு மாலி மறித்தெழு
லெஞ்ச லின்றியவ் வெற்பி னிளங்கிளி
யஞ்சொ லார்கழங் காடுவ போன்றவே.

இ-ள். விஞ்சு மா மலை மீது - மிக்க பெருமையையுடைய மலையின் மேல்,—விழுங்கு இருள் மஞ்சு சான்றிடும் ஆலி மறித்து எழல் - (அதனை) மூடிய இருளையுடைய மேகங்கள் கான்ற நீர்த்துளிகள் மீண்டு மேலெழு தல்,—அ வெற்பின் மேல் - அம்மலையின்மேல்,—இளம் கிளி அம் சொ லார் - இளமையான கிளியின்மொழிபோலும் அழகிய சொல்லையுடைய மக ளிர்கள்,—எஞ்சல் இன்றிக் கழங்கு ஆடுவ போன்ற - குறைவின்றிக் கழங் காடுதலை ஒத்தன. எ-று.

எழல் போன்ற என முடிக்க. (எ)

துன்று மைப்புயல் சோனையி னம்மலை
முன்றின் முற்றவு நீர்கொடு மூடலான்
மன்றி னித்த நடம்புரி வானவன்
குன்ற மொத்தது செம்பொற் குவடரோ.

இ-ள். துன்று மை புயல் - நெருங்கிய கரிய மேகங்கள்,—சோனை யின் நீர்கொடு அம்மலை முன்றில் முற்றவும் மூடலால் - விடாமழையினது நீரினாலே அந்த மலையினது மேலிடம்முழுவதையும் மூடிவிடலால்,—செம் பொன் குவடு - இமயமலை,—மன்றில் நித்தம் நடம்புரி வானவன் குன்றம் ஒத்தது - கனகசபையின்கண்ணே அனவரதமும் நடனஞ்செய்கின்ற சிவ பிரானது வெள்ளிமலையை ஒத்தது. எ-று.

செய்யுளாதலிற் சுட்டு முன்வந்தது. செம்மை பொன்னை விசேடி த்து நின்றது. முன்றில் மேலிடமென்பதை "வயங்கு பளிங்கு முன்றி- றான்சூலநாளிற்றகைமுத்தமுயிர்த்தசங்கம்" என்பதனானுமறிக. (இராமா - கடல்-சஎ-ம் செய்யுள். (அ)

புணர்ப னிக்கிரி நீரிற் புதைத்தவா
னிணர்ம லர்த்தொடை யிந்திர னுலெயூா

வணர லைப்படு மைந்தன் வருத்தநீ
யுணர்தி யென்றங் குணர்த்துவ போன்றவே.

இ-ள். பனி புணர் கிரி நீரில் புதைத்த வான் - இமயமலையை நீரினால் மூடிய மேகங்கள் (அம்மூடுதலால்),—இணர் மலர் தொடை இந்திரனால் எழா - பூங்கொத்து மலர்ந்த பூவாற் றொடுத்த மாலையை யணிந்த இந்திரனால் எழுந்து,—வணர் அலை படு மைந்தன் வருத்தம் - வளைவாகிய கடலு ளமிழ்ந்திக் கிடக்கின்ற புதல்வனாகிய மைநாகத்தின் வருத்தத்தை.—நீ உணர்தி என்று உணர்த்துவ போன்ற - நீயும் அனுபவித்து அறிகுதி என்று (அதற்கு) உணர்த்துவதை யொத்தன. எ-று.

அங்கு அசைநிலை. வான் போன்ற எனவும், எழா படு மைந்தன் எனவு முடிக்க. படுதல்-அமிழ்ந்திக்கிடத்தல். நீரிலமிழ்ந்தினோர்படும் வருத்தத்தை ஏனையோரும் பட்டாற்றான் றெரியுமாதலின் உணர்தி என்று உணர்த்துவ போன்ற என்றார். (௯)

வேறு.

கார்த்தலைக் குன்றத் தங்கண் கதத்தவாய் மதத்த மாவி
னீர்த்தலை யருவி பொங்கி நிரந்துகா னிமிர்ந்து கைபோய்த்
தார்த்தலை மரவஞ் சாடிச் சம்பகஞ் சரித்த சோகு
பேர்த்தலை சிந்தி யுந்தி நடந்தன பெரிதி னம்மா.

இ-ள். கார் தலை குன்றத்து - மேகங்கள்படியும் உச்சியையுடைய அம் மலையினின்றும்.—அங்கண் கதத்தவாய் மதத்த மாவின் நீர் தலை அருவி பொங்கி - அங்கே வேகத்தையுடையனவாய் மதத்தையுடைய யானையைப் போல நீரைத் தன்னிடத்தேயுடைய அருவி கிளர்ந்து,—நிரந்து கால் நிமிர்ந்து கைபோய் - பரந்து உயர்ந்து சென்று,—தார் தலை மரவம் சாடி - பூக்களை மேலேகொண்ட குங்குமமரங்களை அழித்து.—சம்பகம் சரித்து - சம்பகமரங்களைச் சாய்த்து,—அசோகு பேர்த்து - அசோகமரங்களைப் பேரச் செய்து,—அலை சிந்தி உந்தி பெரிதின் நடந்தன - திரைகளை வீசி (அவற்றைத்) தள்ளிக்கொண்டு மிகவுஞ் சென்றன. எ-று.

அம்மா அசைநிலை. யானையும் கிளர்ச்சிகொண்டு பரந்துசென்று உயர்ச்சியோடும் போய் மரங்களை முரித்து நீரைச் சிந்தித் தாண்டிச்செல்லுதலியல்பாதலின் அதனை உவமைகூறினார். உந்துதல் தாண்டுதல் என்னும் பொருள்பயத்தலை "மந்தரைக்கூற்றமும்வழிச்செல்வாரொடு-முந்தியேபோதல்கண்டு" என்பதனாலறிக. (இராமா-ஆறு-௯௬-ம் செய்யுள்.) (௧௦)

தேக்ககி லார நாகஞ் சிந்துரந் திலகந் தீப
மாக்கத மதமா மற்றும் வாரிநீர் வருத லாலே
மேக்குற நிமிரக் குன்றம் வேலைவாய் மைந்தற் காண்பா
னூக்கமீக் கொள்ளச் சேற லன்னவவ் வருவி மன்னோ.

இ-ள். அ அருவி - அந்த அருவியானது,—தேக்கு அகில் ஆரம் நாகம் சிந்தூரம் திலகம் நீபம் மா கத மதமா மற்றும் வாரி நேர் வருதலால் - தேக்கமரங்களையும் அகின்மரங்களையும் சந்தனமரங்களையும் புன்னைமரங்களையும் புளியமரங்களையும் மஞ்சாடிமரங்களையும் சோதிவிருக்கங்களையும் மிக்க விரைவையுடைய யானைகளையும் பிறவற்றையும் வாரிக்கொண்டு எதிரே வருதலால்,—மேக்கு உற நிமிர் அக்குன்றம் - மேலாக நிமிர்ந்த அம்மலையானது,—வேலைவாய் மைந்தன் காண்பான் - கடலின்கண் (அமிழ்ந்திய) தன்புதல்வனாகிய மைநாகத்தைக் காணும்படி - ஆக்கம் மீக்கொள்ள சேறல் அன்ன - செல்வம் அதிகரிக்கச் செல்லுதலைப்போலும். எ-று.

உலகத்திலே ஒருவர் தம் புதல்வர் முதலாயினோரைக் காணும்படி செல்லும்பொழுது தம்மாலியன்ற உபகாரப்பொருள்களைக் கொண்டுசேறலியல்பாதலின் அதனை இக்குன்றத்தின்மேல் ஏற்றி ஆசிரியர் கூறினர் என்க. அதிகரித்தல் - அதிகமாகப் பொருந்தல். (கக)

மலைப்படி யருவி நீத்த மத்தன்மா துலன்றன் சென்னி
கலைப்படி திரிந்து காணிற் காயமொன் றமையா தென்னத்
தலைப்படி யுடல்கொண் டேகித் தலைகண்டு தரிப்பில் சேட
னிலைப்படி யடியுங் காண்பா னிறங்குத னிகர்க்கு மன்றே.

இ-ள். மலை படி அருவி நீத்தம் - மலையிற்றங்கிவீழும் அருவிவெள்ளம்,—மத்தன் மாதுலன் றன் சென்னி கலைப்படி திரிந்து காணில் - சிவபிரானுடைய மாமனாகிய இமயத்தினது தலையைச் சாத்திரப்படி திரிந்து பார்த்தற்கு,—ஒன்று காயம் அமையாது என்ன - ஒருடம்பு போதாதென்று,—தலைப்படி உடல்கொண்டு ஏகி தலைகண்டு - தலை (எவ்வளவோ அத்) துணை உடலைக்கொண்டு சென்று (அதன்) முடியைக்கண்டு,—நிலைப் படி அடியும் காண்பான் இறங்குதல் நிகர்க்கும் - நிலத்தின் கீழ்ப்படிந்த அடியையும் காணும்படி இறங்குதலை நிகர்க்கும். எ-று.

நீத்தம் நிகர்க்கும் என முடிக்க. கலைப்படி காணில் எனக் கூட்டுக. நிலை-நிலம். அது, "நிலைமுதற்றழுவிவிண்ணினிமிர்ந்து" என மேலும் இந்நூலாசிரியரே கூறுமாற்றா னறியப்படும். தலை-ஆயிரம். (கஉ)

இறப்புவி யனந்த பானு வெண்ணில்கா லெரியு மேனும்
வறப்பில நீரதாய மல்லிகை மலரஞ் சோதிச்
சிறப்புறு சரயு வென்னுந் திருநதி தெண்டங் கொள்ளா
வறப்பய னருத்து வாரி னகலிடத் தருத்து மாக்கம்.

இ-ள். புவி இற அனந்த பானு எண் இல் கால் எரியுமேனும் வறப்பு இல நீரதாய - பூமி அழியும்படி அளவில்லாத சூரியர்கள் அளவில்லாத காலம் எரிந்துகொண்டிருந்தாலும் வற்றாத நீரையுடைத்தாய,—மல்லிகை மலர் அம் சோதி சிறப்பு உறு சரயு என்னும் திரு நதி - மல்லிகைப்

பூவின் அழகிய ஒளியையுடைய சிறப்புப்பொருந்திய சரயுவென்கின்ற அழகிய நதியானது.—தெண்டம் கொள்ளா அறப்பயன் அருத்துவாரின் - (ஒருவரைத்) தெண்டித்துக் கருமத்தின் பயனை உண்பிப்பாரைப் போல,—அகலிடத்து ஆக்கம் அருத்தும் - பூமியின்கண்ணே (ஆங்குள்ளாரைத் தானே) தனது செல்வத்தை உண்பிக்கும். எ-று.

தெண்டித்துத் தாமே அறப்பயனை ஊட்டுவாரைப்போலத் தானே தன் பயனாகிய தண்ணீரைக் கொண்டு சென்று கொடுக்குமென்பதாம். ஆக்கம்-நீர். அருத்துவாரின் அருத்தும் என்க. (கங)

சதிர்பட நிமிர்ந்து தாவித் தழல்விழிப் புயங்க மெல்லாம்
விதிர்பட வெளவிப் பச்சை விண்டுவை யெடுத்து வையம்
பிதிர்பட விரைந்து சுற்றிப் பெருஞ்சிறை புடைத்துச் சேட
னதிர்பட வழன்றி டாப்புள் ளரசினிற் போயிற் றன்றே.

இ-ள். சதிர்பட நிமிர்ந்து தாவி - சதுரப்பாடு பொருந்தக் கிளர்ந்து பாய்ந்து,—தழல் விழி புயங்கம் எல்லாம் விதிர்பட வெளவி - அக்கினிகாலும் கண்களையுடைய பாம்புகளையெல்லாம் நடுங்கக் கவர்ந்து,—பச்சை விண்டுவை எடுத்து - பசிய மூங்கில்களை எடுத்துக்கொண்டு,—வையம் பிதிர் பட விரைந்து சுற்றி - பூமி பிதிர்வடையும்படி விரைந்து சூழ்ந்து,—பெரும் சிறை புடைத்து - பெரிய பக்கங்களில் மோதி,—சேடன் அதிர்பட அழன்றிடா - சேடனதிருமாறு வேகங்கொண்டு,—புள் அரசினில் போயிற்று - கருடனைப்போலச் சென்றது. எ-று.

கருடனுக் கியைய்ப் பொருள் கொள்ளுங்கால் விண்டுவை எடுத்து என்பதற்கு விஷ்ணுவைச் சுமந்து என்றும், சிறைபுடைத்து என்பதற்குச் சிறகுகளை அடித்து என்றும், அழலுதல் என்பதற்குக் கோபித்தல் என்றும் பொருள்கொள்க. இது சிலேடையுவமை. (கச)

தடவரை எறிந்திட் டாரத் தாருக னூறி வெய்ய
வடவையி னெரிகட் டான வரையிற மடித்து வாரி
விடமென வயிர வன்மா வீட்டுபு செவ்வேள் வென்றிப்
புடைபட விளங்கும் வைவேல் போலவும் போயிற் றன்றே.

இ-ள். தட வரை எறிந்திட்டு - வளைவான மூங்கில்களைப் பிடுங்கி எறிந்து,—ஆரத் தாரு கல் நூறி - சந்தனமரங்களையும் மலைகளையும் அழித்து,—வெய்ய வடவையின் எரிகண் தானவரை இற மடித்து - கொடிய வடவாமுகாக்கினியைப்போல எரிகின்ற கண்களையுடைய யானைகளை அழியும்படி கொன்று,—விடமென வாரி வயிர வன்மா வீட்டுபு - விடமென்று அள்ளி வயிரத்தையுடைய சிங்கங்களைக் கொன்று,—செவ்வேள் புடைபட விளங்கும் வென்றி வைவேல் போலவும் போயிற்று - சுப்பிரமணியக்கடவுளது பக்கத்திலே பொருந்த விளங்கும் வெற்றியையுடைய கூரிய வேல் போலவுஞ் சென்றது. எ-று.

இனி வேற்கிசையப் பொருள் கொள்ளுங்கால், கிரவுஞ்சமலையைப் பிளந்து தாருகனைக் கொன்று அவுணரை அழியும்படி கொன்று மாமரத்தை வீழ்த்தி விளங்கும் வேல் எனப் பொருள்கொள்க. ஆரத்தாருகனூறி என்பதை ஆரத்தாரு உக நூறி எனக் கண்ணழித்து உக என்பதற்கு அழிய எனப் பொருள்கோடலுமொன்று. விடமென வீட்டுபு எனக் கூட்டி நஞ்சுபோலக் கொன்று எனப் பொருள்கோடல் சிறப்பின்று. இதுவுமேலையணி.

பொன்கொழித் தெறிந்துஞ் செய்ய மணிதலை பொடித்துமுத்த
முன்கொழித் திட்டுச் சந்த முருக்குபு முகங்கொ ணேர்ந்துந்
தென்கொழித் தியங்கிற் றல்லாற் றிருநதி சிறப்பின் மிக்க
நன்கொழித் ததையோ வேக நனிபட நடந்து மம்மா.

இ-ள். திரு நதி - அழகிய நதி,—பொன் கொழித்து எறிந்தும் - பொற்பொடிகளைக் கொழித்துப் பரப்பியும்,—செய்ய மணி தலை பொடித்தும் - மாணிக்கமணிகளைத் தன்மீது தோன்றச் செய்தும்,—முத்தம் முன் கொழித்திட்டு சந்தம் முருக்குபு முகம் கொடு ஊர்ந்தும் - முத்துக்களை முன்னரே கொழித்துச் சந்தன மரங்களைப் பிடுங்கி முற்பக்கத்திற் கொண்டு சென்றும்,—தென் கொழித்து இயங்கிற்று அல்லால் - அழகிய பொருள்களைப் பரப்பிச் சென்றதேயல்லாமல்,—வேகம் நனிபட நடந்தும் - வேகம் மிகப்பொருந்தச் சென்றும்,—சிறப்பின் மிக்க நன்கு ஒழித்ததோ - சிறப்பின்மிக்க நல்ல பொருள்களை விட்டுவிட்டதோ. எ-று.

அம்மா-அசைநிலை. வேகமாய் நடப்போர் நல்ல பொருள்களை விட்டும் விடுவார்கள். இது வேகமாய்ச் சென்றும் நல்ல பொருள்களை விட்டுச் சென்றிலதென்பதாம். இனி இதன்கண் பொன்னுபரணங்களைப் பிடுங்கி எறிந்தும், மணிமாலைகளைப் பொடிபடச் செய்தும், முத்துமாலைகளைப் பிடுங்கி வீசிச் சந்தனத்தை அழித்து முகங்கொண்டு சென்றும் வேகமாக நடந்தும் அழகிற் குறைந்திலதென்பதும் தோன்றுதல் காண்க. வேகமாய்ச் செல்வோர்க்கு வெயர்வையால் அழகு அழியும் என்க. (கசு)

பெருவரைத் தடங்க டத்திப் பிறங்குவில் லெயினர் யாரும்
வெருவரப் புகுந்து வெள்ளை நுரையுளை விதிர்த்து வாய்விட்
டருவலிக் களிறு நூறி யம்மருப் பெறிந்து பாய்ந்து
பொருசினத் தரியே றென்னப் புறவஞ்சென் றடைந்த தன்றே.

இ-ள். பெருவரை தடங்கள் தத்தி - பெரிய மலைப்பக்கங்கடோறும் பாய்ந்து,—பிறங்கு வில் எயினர் யாரும் வெருவரப் புகுந்து - விளங்குகின்ற வில்லையேந்திய வேட்டுவர்கள் யாவருமஞ்சும்படி புகுந்து,—வெள்ளை நுரை உள் விதிர்த்து - வெண்மையான நுரைகளை உள்ளே சிந்தி,—வாய்விட்டு - ஒலித்து,—அருவலிக் களிறு நூறி - வெல்லுதற்கரிய வலிமையுடைய யானைகளைக் கொன்று,—அவ் மருப்பு எறிந்து - அவற்றின் கோடுகளைப் பிடுங்கி எறிந்து,—பாய்ந்து பொரு சினத்து அரி ஏறு என்ன புறவம் சென்று

அடைந்தது - பாய்ந்து பொருகின்ற கோபத்தையுடைய சிங்கேற்றைப்போல முல்லைநிலத்துச் சென்று அடைந்தது. எ-று.

சிங்கேற்றுக்கு இசையப் பொருள்கொள்ளுங்கால் நுரை உளை விதிர்த்து என்பதற்கு நுரைபோலும் பிடர்மயிரை அசைத்து எனப் பொருள் கொள்க. இது சிலேடையுவமை. (கஎ)

ஆசறு தளவச் செம்மலரிறபத் தைவந் தாயர்
பாசிழை பரந்த முன்றிற் பான்முடை கழீஇவெண் சாந்தம்
பூசுபு நறிய வேங்கைப் புதுமலர் பரப்பிற் றன்றே
தேசுறு முல்லை யாட்குச் செய்தொழி லவரி னம்மா.

இ-ள். தேசு உறு முல்லையாட்கு செய்தொழிலவரின் - அழகுபொருந்திய முல்லைநிலமாகிய முதல்விக்கு ஏவல்செய்யுமகளிரைப்போல,— ஆசு அறு தளவச் செம்மல் அரில் தபத் தைவந்து - குற்றமற்ற முல்லையின் பழம்பூக்களை மாசு நீங்கும்படி நீக்கி (எனவே அலகிட்டு என்றபடி),— ஆயர் பாசு இழை பரந்த முன்றில் பால் முடை கழீஇ - இடையர்களது பசிய ஆபரணங்கள் பரந்த முற்றத்திலுள்ள பாலின்முடையைக் கழுவி,— வெண் சாந்தம் பூசுபு - வெண்மையாகிய சந்தனத்தைப் பூசி (எனவே மெழுகி என்றபடி),— நறிய வேங்கை புதுமலர் பரப்பிற்று - நறுமணம்பொருந்திய வேங்கையின் புதிய மலர்களைப் பரப்பியது. எ-று.

ஏவலாட்டிகளும் அலகிட்டுக் கழுவி மெழுகி மலர்பரப்பல் வழக்காதலின் அவர்களை உவமை கூறினர். (கஅ)

நொவ்விற்கொண் டிளைத்த வன்ன தொழிலிடைநோன்கான் முற்றுந்
தவ்விக்கொண் டெடுத்த வெல்லாந் தலைந்தலை சிதறிற் றேனும்
செவ்விக்கொண் டிமிர்பொன் பூத்த கடுக்கையைச் சிறிதும் போடா
வவ்விக்கொண் டிறந்து போகி மருதத்தை மணந்த தன்றே.

இ-ள். நொவ்வில் கொண்டு இளைத்த அன்ன தொழில் இடை - வருத்தத்துடன் சுமந்து இளைத்தாற்போன்ற தொழிலோடு,— நோன் கான் முற்றும் தவ்விக்கொண்டு எடுத்த எல்லாம் தலை தலை சிதறிற்றேனும் - வலிய காடுமுழுதும் பாய்ந்து கவர்ந்தனவாகிய பொருள்களையெல்லாம் இடந்தோறும் சிதறியதாயினும்,— செவ்வி கொண்டு இமிர் பொன் பூத்த கடுக்கையை சிறிதும் போடாது வவ்விக்கொண்டு - அழகைக்கொண்டு விளங்குகின்ற பொன்போலும் மலரைப்பூத்த கொன்றையைச் சிறிதும் வழுவவிடாது கவர்ந்துகொண்டு,— இறந்து போகி மருதத்தை மணந்தது - கடந்து சென்று மருதநிலத்தைச் சேர்ந்தது. எ-று.

கால்களைத் தவ்விக்கொண்டு என்பதுந் தோன்ற நின்றது. தவ்வுதல் வலிசுருங்க மிதித்தல். சுமந்து இளைத்தோர் சுமந்த பொருள்களையெல்லாம் இடங்தோறும் போட்டுச்செல்வாராயினும் அரியதாகிய பொ

ன்னைமாத்திரம் போடமாட்டார்கள். அதுபோல இதுவும் எடுத்தவைக ளெல்லாவற்றையும் சிதறியதாயினும் பொன்பூத்த கடுக்கையை மாத்திரம் போடாது கொண்டு சென்றதென்பதாம். பொன் ஆகுபெயர். (௧௯)

துடித்தெழு தொகைய சங்கப் பல்லியத் துவைப்பி னோதை
பிடித்தளி யிசையி னூன்ற பெருவய லரங்கம் புக்குச்
செடித்தலைக் கருப்பு மென்பூந் திரையினை விட்டிட் டோங்கி
நடித்தெதிர் நடந்த தன்றே நடனியர் தம்மின் மன்னோ.

இ-ள். துடித்து எழு தொகைய சங்கம் பல் இயம் துவைப்பின் ஓதை பிடித்து - துடித்து எழுகின்ற கூட்டமான சங்குகளாகிய பல வாச்சியங் களின் முழக்கோதையைப் பிடித்து,—அளி இசையின் ஊன்ற பெருவயல் அரங்கம் புக்கு - வண்டினோசையினால் நிறைந்த பெரிய வயலாகிய அரங் கிற் புகுந்து,—செடி தலை கரும்பு மென் பூ திரையினை விட்டிட்டு ஓங்கி - செடியான தலையையுடைய கரும்பாகிய மெல்லிய பொலிவாகிய திரைப் புடைவையை விட்டுக் கிளர்ந்து,—நடனியர் தம்மில் நடித்து எதிர் நடந் தது - நடனமகளிரைப்போல நடித்து எதிரே சென்றது. எ-று.

நடித்தல் - அசைதல். நடனமகளிரும் வாச்சியங்களொலிக்க அரங்கிற் புகுந்து திரைப்புடைவையை விட்டுக் கிளர்ந்து நடித்தலின் இவ்வாறு கூறி னார் என்க. திரையைச் சிலேடையுருவமாகக்கொண்டு செடித்தலைக் கருப்பு மென்பூ என்பதை அடையாக்கிப் பொருள்கூறுதல் இத்துணைச் சிறப் பின்று. (௨௦)

வளத்தன தரங்கச் செங்கை வலமிடம் போக்கி யாடற்
களத்தன விளங்கு வாவிக் காவியங் கண்கள் காட்டித்
தளத்தன கமல மென்பூந் தார்முகந் துளக்கித் தாளா
தளத்தன புன்னை யங்கா னளக்கர்வா யடைந்த தன்றே.

இ-ள். வளத்தன தரங்கச் செம் கை வலம் இடம் போக்கி - (அந்த ஆறானது) வளத்தையுடையனவாகிய திரைகளென்னுஞ் சிவந்த கைகளை வலத்திலும் இடத்திலும் போகச் செய்து (எனவே அபிநயித்து என்றபடி),—ஆடல் களத்தன விளங்கு வாவிக் காவி அம் கண்கள் காட்டி - போரைக்கொண்ட களத்தையுடையனவாகிய விளங்குகின்ற வாவியிலுள்ள குவளைமலர்களாகிய அழகிய கண்களைக் காட்டி,—தளத்தன கமல மென் பூ தார்முகம் துளக்கி - இதழையுடைய தாமரையின் மெல்லிய பொலிவுபொருந் திய பூவாகிய முகத்தை அசைத்து,—தாளாது அளத்தன புன்னை அம் கான் அளக்கர்வாய் அடைந்தது - தாமதியாது உப்பளங்களையுடைய புன்னைமரச் சோலைகளைக்கொண்ட கரையையுடைய கடலினிடத்தேயடைந்தது. எ-று.

கள்ளத்தனவாகிய கண் என இயைக்க. போக்கி, காட்டி, துளக்கி, அடைந்தது என்க. (௨௧)

குன்றவான் றலைப வுச்சி மும்மதக் குவட்டி னோடு
கன்றவான் காரான் வாரிக் கழித்தடங் கடந்த காட்சி
துன்றுபே ரியாற்று மூரிக் கதியினிற் றளக்கி லாது
நின்றவோ திரிந்த வாயிற் றரிப்பவோ நிலையி லாத.

இ-ள். குன்ற வான் தலைய உச்சி மும்மதக் குவட்டினோடு - மலையின் பெரிய சிகரத்தினது உச்சியிலுள்ள யானைகளோடு,—கன்ற ஆன் காரான் வாரி - கன்றுகளையுடைய பசுக்களும் எருமைகளும் வாரப்பட்டு,— கழி தடம் கடந்த - கழிநிலத்தைக் கடந்தன.—காட்சி துன்று பேர் யாறு மூரி கதியினில் - அழகு செறிந்த பெரிய யாற்றினது வலிய கதியின்கண்,— துளக்கிலாது நின்றவோ திரிந்தவாயின் நிலையிலாத தரிப்பவோ - அசையாது நின்றனவாகிய அசரப்பொருள்களோ நிலைகுலைந்தனவானால் நிலையில்லாதனவாகிய சரப்பொருள்கள் நிலையாக நிற்குமோ. எ-று.

நின்றன மாமுதலியன. அவற்றின் திரிவு மேலே கூறப்பட்டது. ஓகாரங்களில் முன்னையது ஒழியிசை; பின்னையது எதிர்மறை. (உஉ)

மெய்தகுஞ் சயில மொன்றே வெறிய்து வெறிய தேனும்
பொய்தகுந் தளவ மெங்கும் பூத்தன புனித வேங்கை
நொய்தில்வண் டடங்க ளெங்கும் விரிந்தன பூவை நோக்கிற்
கைதையங் கான மெங்கு மலர்ந்தன கமலக் காடே.

இ-ள். மெய் தகும் சயிலம் ஒன்றே வெறியது - பொருள்மிகுந்த குறிஞ்சிநிலம் ஒன்றே வெறுமையையுடையது,—வெறியதேனும்-அது வெறியதாயினும்,—நோக்கில் - பார்க்குமிடத்து,—புனித வேங்கை பொய் தகும் தளவம் எங்கும் பூத்தன - தன்கணுள்ள வேங்கைப்பூக்களை இன்மைபொருந்திய முல்லையெங்கும் அலரச்செய்தன,—பூவை நொய்தில் வண் தடங்கள் எங்கும் விரிந்தன - காயாமலர்களை விரைவில் அழகிய தடாகங்களெங்கும் விரியச்செய்தன,—கமலக்காடு கைதை அம் கானம் எங்கும் மலர்ந்தன - தாமரைமலர்க்கூட்டத்தைத் தாழைக்காடெங்கும் மலரச்செய்தன. எ-று.

வெறுமை-ஒன்றுமில்லாமை. குறிஞ்சியிலுள்ள வேங்கைப்பூவை முல்லையிற்சேர்த்தமையின் அது வெறிதாயினது என்க. முல்லையின்கணுள்ள பொருள்களை ஆறு அள்ளிக்கொண்டு சென்றமையின் அது ஒன்றுமில்லாததாயிற்று என்பார் பொய்தகுந்தளவம் என்றார். ஆறு குறிஞ்சியிலுள்ள வேங்கைப்பூவை முல்லையின்கண்ணும், முல்லையிலுள்ள காயாப்பூவை மருதத்தின்கண்ணும், மருதத்திலுள்ள தாமரைப்பூவை நெய்தலின்கண்ணும் சேர்த்தது என்பது கருத்து. பூத்தன விரிந்தன மலர்ந்தன என்பனவற்றிற் பிறவினைப்பொருளையுணர்த்தும் விவ்விகுதி தொக்குநின்றன. பன்மை நிலம்பற்றிவந்தது. (உ௩)

அறைந்தன மணியும் பொன்னு மாரமு மகிலு மேகொண்
டுறைந்தன வூர்கள் குன்றக் கொன்றனித் திடுவ துண்டே

நிறைந்தன வளத்தி னாகி நிலைதளம் பாத நீர்மை
சிறந்தன பெரியோர்க் கென்கொ லளிப்பது சிறிய ரம்மா.

இ-ள். ஊர்கள் அறைந்தன மணியும் பொன்னும் ஆரமும் அகிலும் கொண்டு உறைந்தன - எனைநிலத்தூர்களெல்லாம் சொல்லப்பட்ட மணிகளையும் பொன்னையும் சந்தனமரங்களையும் அகில்களையும் பெற்று இருந்தன,—குன்றக்கு அளித்திடுவது ஒன்று உண்டே - மலைக்கு (அவைகள் கைமாறாக)க் கொடுப்பதொன்று உளதா.—நிறைந்தன வளத்தின் ஆகி நிலைதளம்பாத நீர்மை சிறந்தன பெரியோர்க்கு - நிறைந்தனவாகிய வளங்களால் மிக்கவராய் நிலைதளம்பாததன்மையையுடைய சிறந்த பெரியோர்களுக்கு,— சிறியர் அளிப்பது என் - சிறியோர் கைமாறாகக் கொடுப்பது யாது? எ-று.

குன்றக்கு என்பதில் அத்துச்சாரியை தொக்குநின்றது. "மாடக்குச் சித்திரமும்" என்பதிற்போல. எவன் என்பது என் என்றாய் ஈண்டின்மைகுறித்து நின்றது. ஆகித் தளம்பாத என இயைக்க. இனி ஆகி என்பதைச் சிறந்த என்பதனோடு முடிப்பினுமமையும். இப்பொருட்கு நீர்மையினால் என ஆலுருபு விரித்துரைக்க. இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பு.(௨௪)

பற்பல பொருளை யெங்கும் பறித்துடன் பறித்த வெல்லா
மற்பக லாது சிந்தித் தவர்தமக் களித்த லாலே
பொற்பில கொடியோர் தம்மிற் போந்தது போந்த தேனுங்
கற்பக வனமு மாகி நடந்தது கன்னி யாறே.

இ-ள். கன்னி ஆறு - அழிவில்லாத ஆறானது,—பற்பல பொருளை எங்கும் பறித்து பொற்பு இல கொடியோர் தம்மில் போந்தது - பற்பல பொருள்களையெல்லாம் எவ்விடத்தும் பறித்துக்கொண்டு அழிவில்லாத கொடியோர்களைப்போலச் சென்றது,—போந்ததேனும் - அவ்வாறு (கொடியோர்போலச்) சென்றதாயினும்,—உடன் பறித்த எல்லாம் அற்பு அகலாது சிந்தித்தவர் தமக்கு அளித்தலால் - உடனே பறித்தவைகள் எல்லாவற்றையும் அன்புநீங்காது நினைத்தவர்களுக்குக் கொடுத்தலால்,—கற்பகவனமும் ஆகி நடந்தது - கற்பகச் சோலையாகியுஞ் சென்றது. எ-று.

சிந்தித்தவர்தமக்கு என்பதை ஆற்றுக்கு இசையப் பொருள்கொள்ளுங்கால் தான் நினைத்தவர்க்கு என்றும், கற்பகத்துக்கு இசையப் பொருள் கொள்ளுங்கால் தன்னை அன்போடு நினைத்தவர்க்கு என்றும் கொள்க. இதனை இங்ஙனம் மாற்றிப் பொருள்கொள்ளாது யாற்றொழுக்காக முடித்துப் பொருள்கொண்டு நிரனிறையாகக் கொள்வாருமுளர். (௨௫)

நெடுநிலத் தனந்த மாகி நிமிர்நதி மள்ளர் வெள்ளத்
தடையினுட் கிடந்துய் யானந் தவழ்ந்துசெய் நடந்து தாவி
மடுவுறத் திரிந்து மற்றும் வயின்றொறு முலாவி யாரம்
படுதிரைப் புணில வேலை பட்டது பட்ட தன்றே.

இ-ள். நெடு நிலத்து அனந்தம் ஆகி நிமிர்நதி - நெடிய பூமியினிடத்தே அளவில்லாத பிரிவுடையதாகிச் செல்லுகின்ற நதியானது.—மள்ளர் வெள்ளத்தடையினுள் கிடந்து - மள்ளர்களது அணையுட் கிடந்து,—உய்யானந் தவழ்ந்து - பூஞ்சோலையின்கண்ணே தவழ்ந்து.—செய் நடந்து தாவி - வயல்களில் நடந்து (பின்) பாய்ந்து,—மடு உறத் திரிந்து - வாவிகளில் பொருந்தத் திரிந்து;—மற்றும் வயின் தொறும் உலாவி - மற்று மிடங்கடோறு முலாவி,—ஆரம் படு திரைப் பணில வேலைபட்டது பட்டது - முத்துக்கள் படுகின்ற திரைபொருந்திய சங்குகளையுடைய கடலின்கண்ணே பாய்ந்து கலந்தது. எ-று.

இதன்கண் கிடந்து தவழ்ந்து நடந்து திரிந்து உலாவி அழிந்தது என்பதுந் தோன்றுதல் காண்க. படுதல் உண்டாதல். ஆரம்படு பணிலம் எனக் கூட்டிப் பொருள்கூறினு மமையும். (உகூ)

ஆற்றுப்படலமுற்றிற்று.

நாட்டுப்படலம்.

தெளிநயந்தரு நாட்டிடைப் பல்பொருட் டிருவை
யளிநயந்துசிற் சிலசொல வமைந்தன மனைத்து
மொளிநலந்தருந் திகிரியா னுலகமேழ் பூத்த
நளின மென்னதை யன்னது கோசல நாடே.

இ-ள். தெளி நயம் தரு நாட்டிடைப் பல் பொருள் திருவை - சிறந்த வளங்களைத் தருகின்ற நாட்டின்கண்ணேயுள்ள பல பொருள்களாலுமாய செல்வத்தினது சிறப்பை,—அளி நயந்து சில்சில சொல அமைந்தனம் - அன்போடு விரும்பிச் சிற்சில வார்த்தைகள் கூறுதற் கியைந்தேம்,—கோசல நாடு - கோசலநாடானது,—ஒளி நலம் அனைத்தும் தரு திகிரியான் எழ் உலகம் பூத்த நளினம் என்னது அன்னது - ஒளியின் நலமெல்லாவற்றையுந் தருகின்ற சக்கரப்படையையுடையவராகிய விட்டுணுவினது எழுலகங்களையும் பூத்த உந்தியங்கமலம் எத்தன்மையதோ அத்தன்மையது. எ-று.

திருவைச் சிற்சில சொல அமைந்தனம் என்க. பல்பொருட்டிருவை என்பதற்குப் பலபொருள்களினது அழகை எனினுமாம். திருவை விரும்பி அவற்றிற் சிற்சிலவற்றைச் சொல்ல அமைந்தனம் எனினுமாம். எழுலகிலுள்ள பொருள்களு மங்கே காணப்படுதலின் உலகமேழ்பூத்தநளினமென்னதையன்னது என்றார். பூத்தல் - தோற்றுவித்தல். என்னதை என்பதிலுள்ள ஐ சாரியை. இனி நளினம் என் அதை அன்னது கோசலநாடு எனக் கண்ணழித்துப் பொருள்கூறினு மமையும். (க)

விரவித் தண்வயற் குவளைவண் டுழக்கிட மென்று
திரவுச் செய்திட வாகங்க டணக்குமவ் வெல்லை
நிரவித் தேனிசைத் துயின்றருகு வுளைந்தெழு நீள்சங்
கரவத் தின்றுயி லெழுவன சரோருகத் தன்னம்.

இ-ள். தண் வயல் குவளை விரவி வண்டு உழக்கிட - தண்ணிய வயல்களிலுள்ள குவளைமலர்களிற் கலந்து வண்டுகள் உழக்க,—மென் தாது இரவுச் செய்திட - (அதனாற்பரந்த) மெல்லிய பூந்தாது இராக்காலத்தைச் செய்ய,—ஆகங்கள் தணக்கும் அ எல்லை - சக்கரவாகங்கள் பிரிகின்ற அப்பொழுது,—சரோருகத்து அன்னம் - தாமரைப்பூவிலுள்ள அன்னங்கள்,—நிரவித் தேன் இசைத் துயின்று - நிரம்பி வண்டுகள் ஒலித்தலால் நித்திரைகொண்டு,—சூல் உளைந்து எழு நீள் சங்கு அரவத்தின் துயில் எழுவன - (பின்) கருப்பவேதனையுற்று எழுகின்ற நெடிய சங்கொலியினால் நித்திரையினின்றும் எழுவன. எ-று.

சக்கரவாகங்கள் பகலிற் கூடி இரவிற் பிரியுமியல்புடையனவாதலின், இரவுச்செய்திடவாகங்கடணக்கும் என்றார். இசை முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இரவென்று கருதி அவ்வெல்லையிற்றுயிலும் என்க. அன்னங்கள் சரோருகத்திலே நிரவித் துயின்று எனினுமாம். இப்பொருட்கு இசை பெயர். துயிலுதற்கேற்ற மெல்லோசை என்பது தோன்ற இசை என்றும், எழுதற்கேற்ற வல்லோசை என்பது தோன்ற அரவம் என்றும் கூறினார்.

கலிப்ப வெள்வரால் பாய்தலுங் கட்டவிழ் கழுநீர்
சலிப்ப வுள்புகுந் துழக்கிய தண்ணறும் பெடைநீர்
பலிப்ப வான்றிரை யெறிந்தித ழடைத்தலும் பதைத்துள்
ளொலிப்ப வண்டுலாய்ப் புறத்திருந் திரங்குவ வோடை.

இ-ள். கலிப்ப வெள் வரால் பாய்தலும் கட்டவிழ் கழுநீர் சலிப்ப - (நீர்) ஒலிக்குமாறு வெள்ளிய வரான்மீன்கள் பாய்ந்தவளவிலே முறுக்கவிழ்ந்த செங்கழுநீர்மலர்கள் நெகிழும்படி,—உள் புகுந்து உழக்கிய தண் நறும் பெடை - உள்ளேபுகுந்து உழக்கிய தண்ணிய நல்ல பெடைகள்,—நீர் பலிப்ப வான் திரை எறிந்து இதழ் அடைத்தலும் - நீர் மிகும்படி பெரிய திரைகளை எறிந்து இதழ்களை அடைத்துவிடுதலும்,—பதைத்து உள் ஒலிப்ப - பதைத்து உள்ளே இருந்து ஒலிப்ப,—வண்டு உலாய்ப் புறத்து இருந்து இரங்குவ ஓடை - வண்டுகள் உலாவிப் புறத்தே இருந்து இரங்குவன ஓடைகள். எ-று.

பெடை பதைத்து உள் ஒலிப்ப வண்டு புறத்து இருந்து இரங்குவ ஓடை என்க. இரங்குவ ஓடை என 'இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. சலிப்ப என்பதற்கு விரிய என நிகழ்காலமாகப் பொருள்கூறினு மமையும். (ங.)

வாகி னீர்வளம் பொறாமையின் மடற்களம் விம்ம
லாக நோக்கின போலிசைக் குரலரி தரவே
பாக மோடிய வாளையின் பாய்ச்சலாற் கோட்டுப்
பூக ராசியின் பொதிமிட றுடைப்பன பொய்கை.

இ-ள். வாகு இன் நீர் வளம் பொறாமையின் - (தமது) அழகுபொருந்திய இனிய நீர்வளத்தைப் பொறாமையினாலே,—மடற்களம் விம்மலாக நோக்கினபோல் இசைக்குரல் அரிதர - (கமுகுகள்) மடலையுடைய கழுத்து விம்முதலுற நோக்கின (வாய்த் தன்னுள்ளே கொறுகொறுத்தது) போல இசையினொலியை வண்டுகள் தர,—பாகம் ஓடிய வாளையின் பாய்ச்சலால் - பக்கத்தில் மேலாக எழுந்து ஓடிய வாளைமீனின் பாய்ச்சலினாலே,—கோட்டுப் பூகராசியின் பொதி மிடறு உடைப்பன பொய்கை - கரையிலுள்ள அக் கமுகுக்கூட்டங்களின் மடலாற்பொதிந்த மிடற்றை உடைத்துவிடுவன பொய்கைகள். எ-று.

வாகின் என்பதிலுள்ள இன்னைச் சாரியையாகக் கொள்ளினு மமையும். ஒருவருடைய வளத்தைக்கண்டு பொறாமைகொள்வோர் பொறாமை மிகுதியினாலே கழுத்துவிம்மி வெடித்துக் கொறுகொறுப்பது இயல்பாதலின் மடற்களம்விம்மலாகநோக்கினபோலிசைக்குரலரிதர என்றார். இசைக்குரல் தர என்றதனாற் கொறுகொறுத்தல் பெற்றாம். பொறாமையின் நோக்கினபோல் தர உடைப்பன என்க. (௪)

துழனி நன்னதித் திரைக்கரத் தடிபடாச் சூற்சங்
கழவி னைந்துகொண் டாற்றுப்பு தலைக்கொடு போகி
யெழநி மிர்ந்தன வளம்பல வீன்றுடன் வளர்க்குங்
கழனி மங்கைகைக் கையடை கொடுப்பன கால்கள்.

இ-ள். துழனி நல் நதித் திரைக் கரத்து அடிபடாச் சூல் சங்கு அழ - ஒலியையுடைய நல்ல நதியினது திரையாகிய கையினாலடிபட்டுக் கருவையுடைய சங்கு அழ,—கால்கள் இனைந்துகொண்டு ஆற்றுப்பு தலைக்கொடு போகி - (அதனைக்) கால்வாய்கள் வருந்திக்கொண்டு தாங்கித் தலையிற்கொண்டுசென்று,—எழ நிமிர்ந்தன வளம் பல ஈன்று உடன் வளர்க்கும் கழனி மங்கை கை - கிளர்ந்து உயர்ந்தனவாகிய வளங்கள் பலவற்றையும் ஈன்று ஒருசேர வளர்க்கின்ற வயலென்னும் பெண்ணினது கையில்,—கையடை கொடுப்பன - அடைக்கலமாகக் கொடுப்பன. எ-று.

பலபிள்ளைகளைப் பெற்றுச் சிறிதும் வருந்தவிடாது வளர்ப்பாட்கு இவ்வோர்குழந்தையை வருந்தவிடாது வளர்த்த லரிதன்றென உணர்ந்து கையடை கொடுப்பன என்பார் வளம்பலவீன்றுடன்வளர்க்குங்கழனிமங்கைகைக்கையடைகொடுப்பன என்றார். அழுதல் என்றதும், இனைதல் என்றதும் ஒலித்தலை. வளம் கமுகு கரும்புமுதலியன. ஆற்றுப்பு என்பதற்கு ஆறச்செய்து எனப் பொருள்கூறினு மமையும். (௫)

பயிலு மொண்சினைக் கரங்கொடே யணைத்துடன் பைந்தேன்
றயிலம் வாக்கிமென் றாதெனுங் காப்புறத் தரித்து
வெயில வெண்மதிக் குழவிவண் டிசையினை வேட்டுத்
துயில வின்மலர்த் தொட்டில்கை யசைப்பன சோலை.

இ-ள். சோலை - சோலைகள்,—வெயில வெண் மதிக்குழவி - ஒளியை யுடைய வெண்மையாகிய திங்கட்குழவியை,—பயிலும் ஒண் சினைக் கரம் கொடு அணைத்து - (தன்னிடத்திற்) பொருந்திய ஒள்ளிய கொம்பர்களாகிய கைகளைக்கொண்டணைத்து,—உடன் பைந் தேன் தயிலம் வாக்கி - உடனே பசிய தேனாகிய எண்ணெயை வார்த்து,—மென் தாது எனும் காப்பு உறத் தரித்து - மென்மையாகிய மகரந்தமென்னும் திலகத்தைப் பொருந்த அணிந்து (கிடத்தி),—வண்டு இசையினை வேட்டுத் துயில - (அக்குழவி) வண்டிசையாகிய தாலாட்டை விரும்பிக் கேட்டுத் துயிலும்படி,—இன் மலர் தொட்டில் கையசைப்பன - இனிய மலர்த்தொட்டிலை ஆட்டுதலைச் செய்வன. எ-று.

தரித்து கிடத்தி அசைப்பன, துயில அசைப்பன எனத் தனித்தனி முடிக்க. கிடத்தி என்பது அவாய்நிலையால் வருவிக்கப்பட்டது. இனி இன்மலர்த் தொட்டிலிற் (கிடத்தித்) துயில அதனை ஆட்டுதலைச் செய்வன என மாற்றிப் பொருள்கூறினு மமையும். காப்பு என்றது காவலின்பொருட்டு இடப்பட்ட திலகத்தை. (௬)

நெறிய கட்டவிழ் மைக்குவ ளைப்புன னிலைவாய்ச்
செறிய ணிப்பதி யத்திடை வளரிளஞ் சேல்கள்
பிறிவில் கொத்திழைப் பிணிக்கிடை நெடிதுகை பிழையா
தெறிதொ ழிற்கருவியி னுழைந் தோடுவ வெங்கும்.

இ-ள். நெறிய கட்டு அவிழ் மைக் குவளை புனனிலைவாய்ச் செறி அணிப் பதியத்திடை வளர் இளஞ்சேல்கள் - நெறிப்பையுடைய முறுக்குவிரிந்த கரிய குவளைமலர்களையுடைய தடாகத்தின்கண்ணே நெருங்கிய அழகிய பாசியினிடையே வளருகின்ற இளமையாகிய சேல்கள்,—பிறிவு இல் கொத்து இழைப் பிணிக்கு இடை - பிரிவில்லாத கூட்டமான நூலின் பிணிப்புகளுக்கு இடையே,—நெடிது கைபிழையாது எறி தொழிற் கருவியின் - மிகவுந் தவறாது எறிகின்ற தொழிற்கருவியானது நுழைந்து ஓடுதல் போல,—நுழைந்து எங்கும் ஓடுவ - (அதன்கண்) நுழைந்து எவ்விடத்தும் ஓடுவன. எ-று.

கைபிழையாமை ஒரு சொல். கையோயாது எனினுமாம். பதியத்தினிடையே அதன்கண் வளருகின்ற சேல்கள் நுழைந்து ஓடுவ எனினுமாம். தொழிற்கருவி புடைவைநெய்தற்றொழில்செய்தற்குரிய கருவி. அது காடா. (௭)

தையும், வானப்பிரத்தத்தையும், பிரமசரியத்தையும், இல்லாச்சிரமத்தையும் உணர்த்திநின்றது. (கக)

காரி ரும்புறழ் பணைமருப் பிணைத்தலைக் காரான்
மூரி வெம்பிடர் நுகப்பகற் றலைக்கொளீஇ முறையா
லூரி ருங்கொழு நுதியிட றிடுமணி யொளியாற்
பாரி னந்தரப் பரிதியோ டிகலுவ பழனம்.

இ-ள். கார் இரும்பு உறழ் பணை இணை மருப்புத் தலை - கரிய இரும்பையொத்த பருத்த இரண்டு கொம்புபொருந்திய தலையையுடைய,— காரான் மூரி வெம்பிடர் நுகப் பகல் தலைக் கொளீஇ - எருமைகளது வலிய வெவ்விய பிடரில் வைக்கப்பட்ட நுகத்தின் நடுவாணியிலே கொளுவி,— முறையால் ஊர் இரு கொழு நுதி இடறிடும் மணி ஒளியால் - முறையோடு உழுகின்ற பெரிய கொழுவின் நுதி இடறி (மேலே) தோற்றுவித்த மணியின் ஒளியினால்,—பழனம் பாரில் அந்தரப் பரிதியோடு இகலுவ - வயல்களானவை பூமியிலே ஆகாயத்தில் வருகின்ற சூரியனோடு மாறுபடுவன. எ-று.

பகல்-நுகத்தின் நடுவாணி. ஊர்தல்-காரியகாரண உபசாரம். இது ஏதுவணி. (கஉ)

மழவு கான்முதிர் பருவநா கதனொடு மருவும்
விழவு செய்வன வேட்கையான் மதகொலி வீக்க
முழவிற் றாகவால் வளைமணித் தீபங்கண் முதிர
வுழவு சாலணி வீதிதொ றூர்ந்துலா வருமால்.

இ-ள். வால் வளை - வெண்மையாகிய சங்குகள்,—மருவும் விழவு செய்வன வேட்கையால் - பொருந்திய விவாக விழவைச் செய்யும் விருப்பத்தினால்,—மதகு ஒலி வீக்கம் முழவிற்று ஆக - மதகின்கணுள்ள ஒலிமிகுதி முழவினொலியாக,—மணித் தீபங்கள் முதிர - இரத்தினதீபங்கள் மிகுந்து ஒளியைக் கால,—மழவு கால் முதிர் பருவ நாகதனொடும் - இளமையைத் தோற்றுவிக்கின்ற முதிர்ந்த பருவத்தையுடைய் பெடைச் சங்குகளோடும்,—உழவு சால் அணி வீதிதொறு ஊர்ந்து உலாவரும் - உழவுசாலாகிய அழகிய வீதிதோறும் ஊர்ந்து உலாவரும். எ-று.

இற்று-சாரியை. வளை வேட்கையால் ஆக முதிர நாகதனோடு உலா வரும் என்க. அது பகுதிப்பொருள்விகுதி. விழவு-உலாச்சிறப்பு. (கங)

நிலையு றுத்தடி பெயர்த்திணை யேகுபு நீல
மலையு றுத்தென விடம்புரி கடாவலம் புரியக்
குலையு றுத்திய வயறொறு முழுங்கொழு நுதியின்
றலையு றுத்தலும் வலம்புரி யிடம்புரி தருமால்.

இ-ள். நிலை உறுத்து அடிபெயர்த்து - பூமியினுறுத்தப்பட்ட கால்களைப் பெயர்த்து,—இணை ஏகுபு - இரண்டாகச் சென்று,—நீலமலை உறுத்தென இடம்புரி கடா வலம்புரிய,—நீலமலையை நிலையாக நிறுத்திவிட்டாற்போல இடத்தைச் செய்கின்ற எருமைக்கடாக்கள் வலம்வரும்படி,—குலை உறுத்திய வயல் தொறும் உழும் கொழுநுதியின் தலை உறுத்தலும் - வரம்புகளை அசைவறக் கட்டிய வயல்கடோறும் உழுகின்ற கொழுநுதியின் தலையானது உறுத்தியவளவில்,—வலம்புரி இடம் புரிதரும் - வலம்புரிச்சங்குகள் இடப் பக்கத்திற் செல்லும். எ-று.

ஏகுபு வலம்புரிய உழும் கொழு என இயையும். இடம்புரிகடா - பருத்த கடா. வலம்புரிய இடம்புரியும் என ஓர் சொல்லலங்காரந் தோன்றுதல் காண்க. நிலை உறுத்து என்பதற்கு நிலையாக உறுத்திய எனினும், இடம்புரிதரும் என்பதற்கு இடத்தைவிட்டுச் செல்லும் எனினும் பொருந்தும். (கச)

நெய்த்த மாலைய முத்தொடு பொன்மணி நிறைசால்
பொய்த்த மாலையர்க் கருள்செயாப் பூமகண் மார்பின்
முத்த மாலையு முழுமணி மாலையு முதிரும்
வித்த மாலையு மணிந்தென வயின்றொறும் விளங்கும்.

இ-ள். நெய்த்த மாலைய முத்தொடு பொன் மணி நிறை சால் - நெய்த் தன்மையையுடைய வரிசையான முத்துக்களும் பொன்னும் மணிகளும் நிறைந்த உழவுச் சால்கள்,—பொய்த்த மாலையர்க்கு அருள்செயாப் பூமகள் மார்பில் - பொய்யான ஒழுக்கத்தையுடையாருக்கு (த் தன் வளங்களை) க்கொடாத பூமிதேவியினது மார்பில்,—முத்தமாலையும் முழுமணிமாலையும் முதிரும் வித்தமாலையும் அணிந்தென - முத்துமாலைகளையும் மாணிக்கரத்தினமாலைகளையும் முதிர்ந்த பொன்மாலைகளையும் அணிந்துவிட்டாற்போல,—வயின் தொறும் விளங்கும் - இடங்கடோறும் விளங்கும். எ-று.

ஒடு எண்ணுப்பொருட்டு. செய்யுளாதலின் முறைபிறழக் கூறினர். பூமகளை எழுவாயாக்கினுமாம். (கரு)

சேறு காலிடு மள்ளருள் ளத்திருள் செய்தும்
வீறு சானில வுகுத்தன வென்கொலோ வியக்கே
னேறு தேசிக வளையரி மணிக்கதி ரிகல
நாறு நாறுகைக் கொண்டெழு கடைசியர் நகையே.

இ-ள். ஏறு தேசிக வளை அரி மணிக்கதிர் இகல - உயர்ந்த பொன் வளையல் மரகதமணியின் ஒளியை ஒக்கும்படி,—நாறும் நாறு கைக்கொண்டு எழு கடைசியர் நகை - தோன்றுகின்ற நாற்றுமுடியைக் கையிற்கொண்டு எழுகின்ற மருதநிலமகளிரின் நகையானது,—கால் சேறு இடும் மள்ளர்

உள்ளத்து இருள்செய்தும் - காலாற் சேறுசெய்கின்ற மள்ளரது மனத்தின் கண்ணே இருளைச் செய்தும்,—வீறு சால் நிலவு உகுத்தன - பெருமை சான்ற நிலவைக் கான்றன,—என் வியக்கேன் - (அதனை யான்) எவ்வாறு வியப்பேன். எ-று.

நாற்றின் பச்சைநிறம் வளையலின்கண்ணே தோன்றுதலின் அவ்வளையல் மரகதமணிக்கதிரை ஒத்தது என்க. இருள்செய்தும் நிலவைக்காலுதல் வியக்கப்படத்தக்கதாகலின் என்கொலோவியக்கே னென்றார். இகலக்கொண்டு எழும் மகளிர் என முடிக்க. வளை கதிர் இகல நாறுகின்றகை என நாறுதலை வளையின் வினையாக்கி முடித்தலும், வளை இகலும்படி நாறும் நாறு என நாற்றின் வினையாக்கி, நாறுதல் ஒளிசெய்தல் எனப் பொருள்கோடலுமொன்று. (கசு)

குவளை மாக்கயத் தராபதத் தன்றியுங் குதலை
திவள மாக்களி கின்னர மிதுனமேற் செயுமாற்
கவள மாக்கன தனப்பிடி நடைக்கருங் கயற்கட்
பவள வாய்க்கடை சியர்வள முடிநடும் பாடல்.

இ-ள். கவளமா கன தனம் பிடி நடை கரும் கயல் கண் பவளவாய் கடைசியர் - களிற்றுயானையை நிகர்த்த பாரமாகிய முலைகளையும் பிடிபோன்ற நடையையும் கரிய கயல்மீன்போன்ற கண்களையும் பவளம்போன்ற வாயையுமுடைய மருதநிலப் பெண்கள்,—வள முடி நடும் பாடல் - வளம் பொருந்திய நாற்றுமுடிகளை நடும்போது பாடும் பாடல்கள்,—குவளை மாக் கயத்து அராபதத்து அன்றியும் - குவளைகளையுடைய பெரிய வாவியிலுள்ள வண்டினிடத்தன்றியும்,—குதலை திவள் அ மாக் களி - குதலைமொழிகளிடத்தே பொருந்திய அந்தப் பெரிய களிப்பை,—கின்னர மிதுனமேல் செயும் - கின்னரவிரட்டைகளிடத்தும் செய்யும். எ-று.

பாடல் களிசெய்யும் என்க. (கஎ)

தொய்யு நோவொடு துணைமலை முலைசுமந் துழலும்
பொய்யி னோடலைந் திடுவதே யல்லது புகுந்த
செய்யி னோதைகொண் டணிமுடி நடுமொழித் தேனார்
கையி னோபுகுந் துலாயது மள்ளர்தங் கருத்தே.

இ-ள். மள்ளர் தம் கருத்து - மள்ளர்களுடைய கருத்தானது,—தொய்யும் நோவொடு துணை மலை முலை சுமந்து உழலும் பொய்யினோடு அலைந்திடுவதே அல்லது - இளைக்கும் வருத்தத்தோடு இரண்டாகிய மலைபோலும் முலையைச் சுமந்து உழலுகின்ற பொய்யாகிய இடையினோடு (கிடந்து) அலைவதேயல்லாமல்,—புகுந்த செய்யின் ஓதைகொண்டு அணிமுடி நடும் மொழித்தேனார் கையினோ புகுந்து உலாயது - தாம் புகுந்த வயலின்கண்

ஆரவாரங்கொண்டு அழகிய நாற்றுமுடிகளை நடுகின்ற பெண்களது கையினிடத்தோ புகுந்துலாவியது. எ-று.

கருத்து அலைவதேயல்லது கையிலோ புகுந்துலாயது என்க. பொய் - ஆகுபெயர். ஓ எதிர்மறை. மள்ளர் கருத்துப் பெண்களிடத்தன்றி நாற்று நடுதலிற் சென்றிலதென்பதாம். (கக)

கயற்பி றங்கின பிறங்கின கண்கள்செங் கமல
மயற்பி றங்கின பிறங்கின முகங்களா ரத்தி
னியற்பி றங்கின பிறங்கின வெண்ணகை யெண்ணில்
வயற்பி றங்கின பிறங்கின மாதரார் வயினும்.

இ-ள். கயல் பிறங்கின கண்கள் பிறங்கின - கயல்கள் விளங்கின கண்களும் விளங்கின,—அயல் செங்கமலம் பிறங்கின முகங்கள் பிறங்கின - பக்கங்களிலே செந்தாமரைமலர்கள் விளங்கின முகங்களும் விளங்கின,—ஆரத்தின் இயல் பிறங்கின வெண் நகை பிறங்கின - முத்தினது காட்சி விளங்கின வெண்மையாகிய பற்களும் விளங்கின,—எண்ணில் வயல் பிறங்கின மாதரார் வயினும் பிறங்கின - (இங்ஙனமே) ஆராயுமிடத்து வயலிலே விளங்கியவைகள் பெண்களிடத்தும் விளங்கின. எ-று.

ஒப்புமைபற்றி வயற்பிறங்கினபிறங்கின மாதரார் வயினும் என்றார்.

அம்பொ னூபுர மரற்றின வரற்றின வன்னங்
கம்பு கையகத் தொலித்தன வொலித்தன கம்பு
தும்பி கோதையிற் றொனித்தன றொனித்தன சுரும்பு
பைம்பொ னார்வயிற் கலித்தன கலித்தன பழனம்.

இ-ள். அம் பொன் நூபுரம் அரற்றின அன்னம் அரற்றின - அழகிய பொன்னாலாகிய சிலம்புகள் ஒலித்தன அன்னமும் ஒலித்தன,—கம்பு கை அகத்து ஒலித்தன கம்பு ஒலித்தன - வளையல்கள் கையின்கண்ணே ஒலித்தன சங்குகளும் ஒலித்தன,—தும்பி கோதையில் தொனித்தன சுரும்பு தொனித்தன - வண்டுகள் கூந்தலின்கண் ஒலித்தன வண்டுகளும் ஒலித்தன,—பைம்பொனார்வயின் கலித்தன பழனம் கலித்தன - இவ்வாறே பெண்களிடத்தே ஒலித்தவைகள் வயல்களிடத்தும் ஒலித்தன. எ-று.

சிலம்போசை அன்னத்தினொலிபோறலின் சிலம்பு ஒலிக்குப் பதிலாக அன்ன ஒலி கூறப்பட்டது. கம்பு சொன்மாத்திரையளவிற் பதிலாகக் கூறப்பட்டது. இனிச் சங்குவளையலணியும் வழக்குப்பற்றிக் கூறினாரெனினுமாம். பைம்பொனார் - பசிய பொன்போன்றவர். (உ0)

நடவு நட்டிடு நாரியர்க் கெளியவோ நறுஞ்செய்
வடம தற்றிட மணக்களி விளைத்தவம் மடவார்

சுடர்செய் கற்பல சிந்தினர் சிந்தலுந் துள்ளித்
தடமு லைத்தலைப் பங்கமிட் டெறிந்தன தடிகள்.

இ-ள். ஈறும் செய் நடவு நட்டிடும் நாரியர்க்கு எளியவோ - நல்ல வயல்களானவை நாற்றுகளை நடுகின்ற பெண்களுக்கு வலிமையிற் குறைந்தனவோ,—வடமது அற்றிட - வடங்களறுதலால்,—மனக்களி விளைத்த அம் மடவார் சுடர்செய் கல் பல சிந்தினர் சிந்தலும் - மனக்களிப்பை உண்டாக்கிய அப்பெண்கள் ஒளியைச்செய்கின்ற பல இரத்தினக்கற்களைச் சிந்தினார்கள்; சிந்தினமாத்திரத்திலே,—தடிகள் - வயல்கள்,—துள்ளி தடம் முலைத்தலைப் பங்கம் இட்டு எறிந்தன - துள்ளிப் பெரிய முலையினிடத்தே சேற்றையிட்டெறிந்தன. எ-று.

மனக்களி விளைத்தல்-கள்ளுண்டு மனக்களிப்பை உண்டாக்கல். மன மயக்கத்தினால் வடங்களை அறுத்துவிட அவற்றினின்றும் மணிகள் சிந்தின என்க. துள்ளிப்பங்கமிட்டெறிந்தன என இடத்துநிகழ்பொருளின்றொழில் இடத்தின்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. இதில் பெண்கள் கற்களை எறிய வயல்களுஞ் சபதமிட்டுத் தடிகளை எறிந்த்ன எனவுமொருபொருள் தொனித்தல் காண்க. (௨௧)

கொண்ட பல்வளப் பெரியவர் தம்மொடுங் கொடியார்
தண்டு கின்றலிற் றவறலாற் சார்வது முண்டே
யுண்டோர் மாமறு மதிக்கென வுடைத்திடும் வதன
மண்ட லங்களும் படைத்தன சேதக மறுக்கள்.

இ-ள். மதிக்கு ஓர் மா மறு உண்டென உடைத்திடும் வதன மண்டலங்களும் - சந்திரமண்டலத்திற்கு ஒரு பெரிய மறு உண்டென்று (அதனைப்) புறங்கொடுக்கச் செய்கின்ற முகமண்டலங்களும்,—சேதக மறுக்கள் படைத்தன - சேற்றாலாகிய மறுக்களைப் பெற்றுக்கொண்டன,—கொண்ட பல் வளப் பெரியவர் தம்மொடும் - கொண்ட பலவளங்களையுடைய பெரியோர்களோடும்,—கொடியார் தண்டுகின்றலில் தவறலால் சார்வதும் உண்டே - கொடியோர் பகைத்தலினால், தீமையேயன்றி அடைவது பிறிதும் உண்டா? எ-று.

இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பு. (௨௨)

தூத்த மன்னசொல் லியர்புரி யோரொரு தொழிலின்
பைத்த செவ்வியிற் பொலிவன வான்மரம் பத்து
மத்தி றத்தன வையிரு தொழிலுமக் காற்றுக்
கொத்த செவ்விகொண் டுய்வதற் கையமு முளவோ.

இ-ள். தத்தம் அன்ன சொல்லியர் புரி ஓர் ஒரு தொழிலின் - பால் போன்ற சொல்லையுடையவர்களாகிய மகளிர்கள்செய்கின்ற ஒவ்வொருதொழிலினாலே,—மரம் பத்தும் பைத்த செவ்வியில் பொலிவன - மரங்கள் பத்தும் பசிய அழகினோடு பொலிவடைகின்றன,—அத்திறத்தன ஐயிரு தொழிலும் அந்நாற்றுக்கு ஒத்த - அத்தன்மையவாகிய பத்துத்தொழிலும் அந்த நாற்றுக்கு ஒருசேரப் பொருந்தின.—செவ்விகொண்டு உய்வதற்கு ஐயமும் உளவோ - அங்ஙனமாக அந்நாறு அழகைக்கொண்டு தளிர்ப்பதற்குச் சந்தேகமுமுண்டோ. எ-று.

ஆல்-அசை. ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருளில் வந்தது. மகளிர்தொழில்களாற் பொலியும் மரங்கள் பத்தாவன: மகிழ், பாலை, பாதிரி, முல்லை, புன்னை, குரா, அசோகு, குருக்கத்தி, மா, சண்பகம் என்பன. தொழில்கள் சுவைத்தன் முதலியன. (௨௩)

புரங்க ளாறிய வுயிரெலா மயக்குவ போர்வே
ளுரங்கொள் வாளியே யாயினு மாங்கொளி ரிழையார்
கரங்க ளாய்வன களைகளங் கவன்முதல் கடையிற்
சரங்க ளாதலின் யாதினும் பெண்மையே சான்ற.

இ-ள். புரங்கள் ஆறிய உயிரெலாம் மயக்குவ - உடம்புகளிற்றங்கிய உயிர்களையெல்லாம் மயக்குவன,—போர் வேள் உரங்கொள் வாளியே யாயினும் - போரையுடைய மன்மதனது வலிமையைக்கொண்ட பாணங்களே யாயினும்,—ஆங்கு ஒளிர் இழையார் கரங்கள் ஆய்வன களைகள் அங்கவன் முதல் கடையிற் சரங்கள் - அங்கே விளங்குகின்ற ஆபரணங்களையுடையவர்களாகிய மகளிர் தங் கைகளாற் கொய்கின்றனவாகிய களைகள் அந்த மன்மதனது முதலிலும் கடையிலுமுள்ள பாணங்களே,—ஆதலின் யாதினும் பெண்மையே சான்ற - ஆதலினால் யாவற்றினும் பெண்டன்மையே மிக்கது. எ-று.

வாளியே என்பதில் ஏகாரம் தேற்றம். சரங்களே என்பதில் தேற்றேகாரம் தொக்குநின்றது. பெண்மையே என்பதில் ஏகாரம் பிரிநிலை. முதல்கடையிற் சரம் - தாமரையும் குவளையும். (௨௪)

இட்ட மெத்திய வெய்யவ ரிடுக்கண் வந்திறுத்தான்
முட்ட வத்தலைப் பகைவரா குவரென முன்னோர்
பட்டு ரைத்தன காட்டுமா பானுவாற் பரியுங்
கட்ட கட்டலைக் கொட்டைவான் சரோருகக் களையே.

இ-ள். மா பானுவால் பரியும் - பெரிய சூரியனால் வாடுகின்ற,—கட்ட கள் தலை கொட்டை வான் சரோருகக் களை - பிடுங்கப்பட்ட தேனைத் தன்னிடத்தேகொண்ட பொகுட்டினையுடைய தாமரைப்பூக்களாகிய களை

கள்,—இட்டம் மெத்திய வெய்யவர் - நட்பில் மிக்க வெய்யோர்,—இடுக் கண் வந்து இறுத்தால் அத்தலை முட்ட பகைவர் ஆகுவர் என - (நட்கப் பட்டாரிடத்து) ஒரு துன்பம் வந்து சேர்ந்தால் அப்பொழுதே முற்றப் பகைவராகுவாரென்று,—முன்னோர் பட்டு உரைத்தன காட்டும் - முன்னோர் கள் அநுபவித்துச் சொல்லிவைத்தவற்றை (ப் புலப்பட) க் காண்பிக்கும். எ-று.

என உரைத்தன என இயையும். வெய்யவர்-கொடியோர்; சூரியன். இது நிதரிசனம் என்னுமலங்காரம். (உ௫)

கார்செ யுங்குழற் கடைசியர் கட்டபூங் காவி
தார்செ யுங்கழைத் தலைப்பொலி வனவவர் தம்மே
லேர்செ யுந்தகை யுருவிலி யுயிர்கொள விகல்வான்
போர்செ யும்படி படையெடுத் தெழுந்தன போலும்.

இ-ள். கார் செயும் குழல் கடைசியர் கட்ட பூங் காவி - மேகத்தினை ஒத்த கூந்தலையுடைய மருதநிலமகளிர் பிடுங்கியெறிந்த பொலிவாகிய கருங் குவளை மலர்கள்,—தார் செயும் கழைத் தலைப் பொலிவன - ஒழுங்கினையு டைய கரும்பினிடத்துப் பொலிவன.—அவர் தம்மேல் - அவர்கண்மீது,—ஏர் செயும் தகை உருவிலி - அழகைச்செய்யுந் தகைமையையுடைய மன்மதன்,— உயிர்கொள இகல் வான் போர் செயும்படி - அவர்க ளுயிரைக் கொள்ளும் பொருட்டு வலிய பெரிய போரைச் செய்யும்படி,—படை எடுத்து எழுந் தன போலும் - (அம்புதொடுத்துள்ள விற்) படையை எடுத்துக்கொண்டு எழுந்தமையைப் போலும். எ-று.

கொள விகாரம்; காரியப்பொருட்டு. கொள்ளச் செய்யும்படி என இயையும். ஏர் செயும் தகை உருவிலி என்பதற்கு அழகைச்செய்யுந் தகை மையையுடைய உருவம் இல்லாதவன் எனக் கூறினுமமையும். பொலி வன எழுந்தனபோலும் என முடிக்க. கார்செயுங்குழல் என்பதற்குக் கருமையைச்செய்யுங் கூந்தல் எனினும், படை என்பதற்கு அம்பும் வில் லுமாகிய படைகளை எனினும் பொருந்தும். (உ௬)

நரப்பு நல்லிசை யளிமுர னளினமென் கழனிப்
பரப்புண் மெல்லிளங் கால்பட வசையிய பைங்கூழ்
வரப்பு மாமணிச் சுற்றுடை மரகதப் பலகை
நிரப்பு மென்கதிர் நிரைநெறித் திலங்குவ நிகர்க்கும்.

இ-ள். நரம்பு நல் இசை அளி முரல் நளின மென் கழனிப் பரப்புள் - யாழின் நல்ல இசையை வண்டுகள் பாடுகின்ற தாமரைமலர்களை (வரம்ப ருகுகளிலே) யுடைய மெல்லிய வயற்பரப்பினுள்ளே,—மெல் இளம் கால் பட அசையிய பைங்கூழ் - மெல்லிய இளங்காற்றுப் பட அசைகின்ற பயிர்

(விளங்குதல்),—வரம்பு மாமணி சுற்று உடை மரகதப் பலகை நிரப்பு மென் கதிர் - வரம்பாக மாணிக்கச்சுற்றையுடைய மரகதப்பலகை (தன்னுள்ளே) நிரப்பிய மெல்லிய கிரணங்கள்,—நிரை நெறித்து இலங்குவ நிகர்க்கும் - நிரையே தடித்து விளங்குதல்போலும். எ-று.

மாணிக்கச்சுற்றுத் தாமரைக்கு உவமை. இலங்குதல் என்பது அவாய் நிலையானே வருவிக்கப்பட்டது. இலங்குதல் நிகர்க்கும் என முடிக்க. பைங்கூழ் இலங்குவனவாகிய கதிரை நிகர்க்கும் எனினுமாம். சுற்று - சூழ்வு. (உஎ)

ஊன்கொ டுத்திடும் வேற்கணார்க் கொதுங்கிடு மாம்பல்
கான்கொ டுத்திடுங் குவளைநாட் கமலமூ விரண்டும்
வான்கொ டுத்திடு மன்னைய ரறுவரின் வழிபாற்
றேன்கொ டுத்திட முருகனின் வளர்ந்தன செந்நெல்.

இ-ள். ஊன் கொடுத்திடும் வேல் கணார்க்கு ஒதுங்கிடும் - (ஊறுபட்டார்க்கு) ஊனைச்செய்கின்ற வேல்போலுங் கண்களையுடையவர்களாகிய மகளிரது வாய்முதலிய உறுப்புக்களுக்கு (உடைந்து) ஒதுங்குகின்ற,— ஆம்பல் கான் கொடுத்திடும் குவளை நாள் கமலம் மூவிரண்டும் - செவ்வாம்பல்வெள்ளாம்பல்மலர்களும் வாசனையைச்செய்கின்ற செங்குவளை கருங்குவளைமலர்களும் செந்தாமரைவெண்டாமரைமலர்களுமாகிய ஆறும்,— வான் கொடுத்திடும் அன்னையர் அறுவரின் - ஆகாயந் தோற்றுவிக்கின்ற (கார்த்திகைநாண் மீன்களாகிய) தாயரறுவரைப்போல,—வழி தேன் பால் கொடுத்திட - வழிகின்ற தேனாகிய பாலைக் கொடுக்க,—செந்நெல் முருகனின் வளர்ந்தன - செந்நெற்பயிர்கள் குமாரக்கடவுளைப்போல வளர்ந்தன. எ-று.

மூவிரண்டுங் கொடுத்திட செந்நெல் வளர்ந்தன என்க. (உஅ)

தோன்று மப்பயிர் துகடப வெழுந்துசூன் முதிர்ந்திட்
டான்ற மாமர கதப்பொதி யவிழ்ந்தரும் வயிர
மீன்று நெட்டிலைத் தாடொறு மீர்ஞ்சுடர் முத்தங்
கான்று செப்பவ ளக்குலை காய்த்தன வன்றே.

இ-ள். தோன்றும் அப்பயிர் - காணப்படுகின்ற அப்பயிர்கள்,—துகள் தப எழுந்து - குற்றம்நீங்க வளர்ந்து,—சூல் முதிர்ந்திட்டு - கருமுதிர்ந்து,— ஆன்ற மா மரகதப் பொதி அவிழ்ந்து - நிறைந்த பெரிய மரகதம்போலும் பொதி அவிழப்பெற்று,—அரும் வயிரம் ஈன்று - அரிய வயிரம்போலும் (பால் பற்றாத) வெண்கதிர்களை ஈன்று,—நெடு இலை தாள் தொறு ஈர் சுடர் முத்தம் கான்று - நெடிய இலைகளையுடைய தாள்கடோறும் குளிர்ந்த ஒளியையுடைய முத்துப்போலும் (பால்பற்றிய) நெற்களைக் கான்று,—

செம்பவளக்குலை காய்த்தன - சிவந்த பவளம்போலும் நெற்குலைகளைக் காய்த்தன. எ-று.

குற்றம் - களை. தப என்பதைக் காய்த்த என்பதனோடு முடித்துத் துகள் என்பதற்கு ஈதிவாதைகளெனினுமாம். அவை, "மிக்கபெயலோடு பெயலின்மையெலிவிட்டில்கிளி - யக்கணரசன்மையோடாறு" என்பன. வயிரம், முத்தம், பவளம் என்பன ஆகுபெயர்கள். (உகூ)

கூறு வேழத்தி னரம்பையின் வளைந்தன குரல்க
ளூறு செய்திடத் தொடுத்தகூன் குயமொத்த வேனும்
பாறு நெட்டிலைப் பூகமேல் வீழ்ந்தன பழுக்காய்த்
தாறு வேறிடக் கொளீஇயன தோட்டியிற் றங்கும்.

இ-ள். கூறு வேழத்தின் அரம்பையின் வளைந்தன குரல்கள் - சொல்லப்படுகின்ற கரும்புகளிலும் வாழைகளிலும் போய் வளைந்தனவாகிய கதிர்களானவை,—ஊறு செய்திடத் தொடுத்த கூன் குயம் ஒத்தவேனும் - (அவற்றை) வெட்டும்படி தொடுத்த வளைந்த அரிவாளை ஒத்தனவாயினும்,—பாறு நெடு இலைப் பூகமேல் வீழ்ந்தன (குரல்கள்) - பாறிய நெடிய இலையையுடைய கமுகின்மீது போய் வீழ்ந்தனவாகிய கதிர்கள்,—பழுக்காய்த் தாறு வேறிடக் கொளீஇயன தோட்டியின் தங்கும் - பாக்குக்குலைகளைப் பிடுங்கும்படி கொளுவிய தோட்டியைப்போலவும் விளங்கும். எ-று.

குயம் அரியுமியல்பினையுடையது. தோட்டி பிடுங்குமியல்பினையுடையது. (௩௦)

தண்ணெ னீர்மையிற் றலைவளை தடங்கதிர் தழீஇய
வண்ண னீலத்தொ டரும்பவி ழாய்மலர்க் குமுதம்
வண்ண மாநில மடந்தைதன் மகமக வினைமைக்
கண்ணி னொற்றிவாய் முத்தமிட் டனவெனக் கவினும்.

இ-ள். தண்ணென் நீர்மையில் தலைவளை தடம் கதிர் தழீஇய - குளிர்ந்ததன்மையோடு தலையைவளைத்த பெரிய கதிர்கள்சென்று தழுவிய,—அண்ணல் நீலத்தொடு அரும்பு அவிழ் ஆய் குமுதம் மலர் - பெருமைபொருந்திய நீலமலர்களும் அரும்புகள் விரிந்த சிறந்த குமுதமலர்களும்,—வண்ண மா நிலமடந்தை - அழகிய பெருமைபொருந்திய பூமிதேவி,—தன் மக மகவினை மைக் கண்ணின் ஒற்றி வாய் முத்தமிட்டன எனக் கவினும் - தன்பிள்ளையின் பிள்ளையாகியகதிரை மையுண்ட கண்களாலொற்றி வாயினால் முத்தமிட்டாற்போல விளங்கும். எ-று.

மக - கெல். நீலம் கண்போலவும், குமுதம் வாய்போலவு மிருந்தன வென்க. ஒடு எண்ணுப்பொருட்டு. (௩௧)

அருப்ப மாகில வருங்கதி ரகம்புற மசைஇ
மருப்பெய் தாமரை மதுத்தொடாத் தூற்றுபு மறிவ
விருப்பொ டேயுழு தொழிலக மறக்கலை மேலோன்
தருப்பை நீர்நிலத் தையன்மேற் றெளித்தமை தகுமால்.

இ-ள். அருப்பம் ஆகில அரும் கதிர் அகம் புறம் அசை - மாப்பிடியாத அரிய கதிர்கள் அகத்தும் புறத்தும் அசைந்து,—மீ மருப்பெய் தாமரை மதுத் தொடாத் தூற்றுபு மறிவ - மேலாக வாசனையைக்காலுகின்ற தாமரையிலுள்ள தேனைத் தொட்டுத் தெளித்து அசைவன,—உழு தொழில் அகம் அற - உழுதொழிலால் வரும் பாவம் நீங்கும்படி,—கலைமேலோன் விருப்பொடு நிலத்தையல் மேல் தருப்பைநீர் தெளித்தமை தகும் - நூல்களை அறிந்த மேலோராகிய பிரமா விருப்பத்தோடு பூமிதேவியின்மேல் தருப்பையிற்றோய்த்த நீரைப் புரோட்சித்தமையை ஒக்கும். எ-று.

மறிவ தகும் என முடிக்க. அசைந்து என்னும் வினையெச்சம் அசை என ஈறுகெட்டுநின்றது. (௩௨)

நன்னெ டுங்கழைக் கூத்தர்வா தியன்றென நனிதீங்
கன்ன லந்தழைத் தலைச்சிறு குரீஇயினங் கலப்ப
பன்ன ருந்தர ளங்கடா ளுகச்செழும் பவளச்
செந்நெ லங்கதிர்த் தலைதழீஇ வீழ்வன சேல்கள்.

இ-ள். நல் நெடும் கழைக் கூத்தர் வாது இயன்றென - நல்ல நெடிய கழையினின்று விளையாடுகின்ற கூத்தர்கள் வாதுசெய்து கூத்தாடினாற் போல,—தீம் கன்னல் அம் தழைத்தலை சிறு குரீஇயினம் நனி கலப்ப - இனிய கரும்பினது இலையின் தலையிலே சிறிய குருவிக்கூட்டம் மிகவும் சேர,—பன் அரும் தரளங்கள் தாள் உக - சொல்லுதற்கரிய முத்துக்கள் தாளினின்றுஞ் சொரிதலால்,—சேல்கள் செந்நெல் அம் கதிர் தலைதழீஇ வீழ்வன - சேன்மச்சங்கள் (எழுந்து) செந்நெற்களது அழகிய கதிரின் தலையைத் தழுவி வீழ்வன., எ-று.

சேல்கள் (எழுந்து) தழீஇ வீழ்வன என இயைக்க. எழுந்து என்பது அவாய்நிலையால் வருவிக்கப்பட்டது. கலப்ப தழீஇ வீழ்தல் வாதியன்று கூத்தாடுதல்போலிருந்ததென்க. (௩௩)

நிறைக்கு மொண்சுடர் நெருப்பெழச் சிவந்தன கண்ணி
னிறைக்க ரஞ்சிவப் பெய்திட வெய்தினீர்ங் குரலை
நறைக்க ளுண்டெழீஇ மள்ளரார் பிற்பதி ஞலாம்
பிறைக்கொ டும்படை யாலரி கின்றனர் பெரிதும்.

இ-ள். மள்ளரார் - மள்ளர்கள்,—நறை கள் உண்டு எழீஇ - மணம்பொருந்திய கள்ளைக் குடித்து எழுந்து,—ஒண் சுடர் நிறைக்கும் நெருப்பு எழ

சிவந்தன கண்ணின் - மூள்ளிய சுடர்களை நிறைவிக்கின்ற நெருப்பு எழச் சிவந்த கண்களைப்போல,—இறை கரம் சிவப்பெய்திட - இறைபொருந்திய கையும் சிவக்க,—ஈர் குரலை பிற் பதினலாம்பிறைக் கொடும்படையால் வெய்தின் பெரிதும் அரிகின்றனர் - தண்ணிய நெற்கதிர்களை அபரபக்கச் சதுர்த்தசியிற்றோன்றிய பிறைபோன்ற வளைந்த அரிவாளினல் மிகவும் அரிகின்றவர்களாயினர்கள். எ-று.

கட்குடித்தலால் கண் சிவந்தன என்க. கண்ணிற் சிவப்பெய்திட அரிகின்றனர் என இயையும். (௯௪)

காலில் வீழவும் கணத்தலை வணக்கவு நடுக்க
மேல வாகவும் விட்டிடா வெந்தொழில் விளைத்தார்
வாலி தாகவே வளர்த்தன வருமையு மறந்தார்
கோல மள்ளரிற் கொடுந்தொழிற் கொடியரு முளரோ.

இ-ள். காலில் வீழவும் - தங் காலின்மீது விழவும்,—கணத்தலை வணக்கவும் - கூட்டமாகிய தலைகளை வணக்கவும்,—நடுக்கம் மேலவாகவும் - நடுக்கத்தைத் தம்மீதுள்ளனவாகவும்,—விட்டிடா வெம் தொழில் விளைத்தார் - விடாமற் கொடுந்தொழிலைச் செய்தார்கள்.—வாலிதாக வளர்த்தன அருமையும் மறந்தார் - (அவற்றைத் தாம்) செவ்விதாக வளர்த்த அருமையையும் மறந்துவிட்டார்கள்.—கோல மள்ளரில் கொடும் தொழில் கொடியரும் உளரோ - அழகிய மள்ளர்களைப்போலக் கொடுந்தொழிலைச்செய்யும் கொடியாருமுண்டோ. எ-று.

ஓ - எதிர்மறை. வெந்தொழில் அரிதலையும் கொலையையுமுணர்த்திற்று. கீழ் வீழ்ந்தும், கதிர்வளைந்தும் அசைந்தும் நிற்றலை அடியில் வீழ்தலாகவும் தலை வணக்கலாகவும் நடுக்கமாகவும் கூறியது தற்குறிப்பு. தம்மை வணங்குதலையும், அஞ்சுதலையும், தாம் வளர்த்தமையையுங் கருதாது வெந்தொழில்விளைத்தமையின் இவரினும் மிகக் கொடியரில்லை என்பதாம்.

வேறு.

வன்மையர் மள்ளரே மாத ராருமத்
தன்மைய ரென்னிற்பெண் டன்மை யென்கொலாம்
பொன்மைய நூபுரம் புலம்பக் கைக்கொளீஇ
யென்மய மார்பணைத் தெடுத்தன் மேயினர்.

இ-ள். வன்மையர் மள்ளரே - இரக்கமற்றவர் மள்ளர்களே,—மாதராரும் அத்தன்மையர் என்னின் பெண்டன்மை என் ஆம் - (அவர்) மகளிர்களும் அத்தன்மையராயின் அவர் பெண்டன்மை என்னவாகும்,—பொன்மைய நூபுரம் புலம்ப - பொன்னலாகிய சிலம்பொலிக்க,—கைக்கொளீஇ எல்மய மார்பு அணைத்து எடுத்தன் மேயினர் - (மள்ளர் அரிந்த நெற்களைக்) கைக்கொண்டு ஒளிவடிவாய மார்போடணைத்துச் சுமப்பாராயினர். எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலை. பெண்களிரக்கமுடையவராதலாற்றான் மள்ளர்கள் அரிந்த நெற்கதிர்களாகிய பிள்ளைகளைத் தூக்கி மார்போடணைத்துச் செல்கின்றனரென்பதாம். புலம்பக்கைக்கொளீ இளைத்தன்மேயினர் என்றது அவாகள் நெற்கதிர்களாகியபிள்ளைகளை அரிந்ததைக் கண்டபொழுதே புலம்பித் தூக்கிச் சென்றனரென்பதைக் குறித்துநின்றது. (௩௬)

இருந்தகை மள்ளராங் கவற்றை யேன்றுபோர்ப்
பெருங்கிரி செய்தனர் பிறங்கு மம்மலை
கரும்பக டுழக்குமுன் வெளிய காரெனு
மரும்பக டுழக்குத லறாத நீரவே.

இ-ள். அவற்றை - (மகளிர் சுமந்து வந்த) அந்நெல்லரிகளை,—இருந்தகை மள்ளர் என்று போர்ப் பெருங்கிரி செய்தனர் - பெருந்தகைமையினையுடையமள்ளர்கள் முயன்று பெரியபோர்மலையாகச்செய்தார்கள்,—பிறங்கும் அம் மலை - விளங்குகின்ற அப் போர்மலையானது,—கரும் பகடு உழக்குமுன் - கரிய எருமைக்கடாக்கள் உழக்குதற்கு முன்னரே,—வெளிய கார் எனும் அரும் பகடு உழக்குதல் அறாத நீர - வெண்மையாகிய மேகமென்னும் அரிய எருமைக்கடாக்கள் உழக்குதல்நீங்காததன்மையையுடையன வாயின. எ-று.

நீர குறிப்பு வினைமுற்று. ஆக்கம் தொக்குவந்தது. (௩௭)

வழக்குறு பலன்றவம் வருந்திச் செய்துளோ
னிழக்கவே தண்டியா வெறுழிற் கொள்வபோற்
பழக்கதிர் வறிதுறப் பரிய வான்பகட்
டுழக்கியங் கப்பய னொரூஉகொண் டாரரோ.

இ-ள். தவம் வருந்திச் செய்துளோன் இழக்க - தவத்தைவருந்திச் செய்தோன் இழக்கும்படி,—வழங்குறு பலன் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கப்பட்ட பயனை,—தண்டியா ஏறுழில் கொள்வபோல் - தண்டித்து வலிதாகக் கவர்வதுபோல,—அங்கு பழக் கதிர் வறிதுறப் பரிய வான் பகடு உழக்கி - அங்கே முற்றிய கதிர் வறிதாகும்படி பருத்த பெரிய எருமைக்கடாக்களால் உழக்குவித்து,—அப் பயன் ஒரூஉ கொண்டார் - அதன்கணுள்ள (நெல்லாகிய) பயனைக் குறைவின்றிக் கொண்டார்கள். எ-று.

வழக்கு - விகாரம். தவம் வருந்திச் செய்துளோன் - நெற்கதிர். (௩௮)

கழியமா விளைபலன் மற்றுங் கைக்கொளன்
மொழியவாத் தகையதோ முயன்ற வப்பல
னொழிவுறு கொண்டுபல் சகட மூர்தரும்
வழியலால் வழியெலா மற்றொன் றில்லையே.

இ-ள். கழிய விளை மா பலன் மற்றும் கைக் கொளல் மொழிய ஆம் தகையதோ - மிகவும் விளைந்த பெரிய பயன்கள் பிறவற்றையும் கைக்கொள்ளுதல் சொல்லற்கியைந்த தன்மையதோ,—முயன்ற அப் பலன் ஒழிவுறா கொண்டு - (மள்ளர்கள்) முயன்றுசெய்த அப்பயன்களையெல்லாம் முற்றக் கொண்டு,—பல் சகடம் ஊர்தரும் வழியலால் - பல பண்டிகள் ஊருகின்ற வழிகளாயிருந்தனவேயல்லாமல்,—வழியெல்லாம் மற்றொன்று இல்லை - வழிகளெல்லாம் வேறொன்றுசெல்லும் வழிகளாயிருக்கவில்லை. எ-று.

ஓ-எதிர்மறை. பிற என்றது முதிரைமுதலியனவற்றை. (௩௯)

ஈட்டகன் சரோருக ராக வெய்யிலான்
மீட்டகன் றிடமனம் விடாத செய்யெலாம்
வேட்டக மதிப்பதவ் விளைவின் றென்றுதண்
கோட்டகம் பரிதியங் குடிங்கு கூடுமே.

இ-ள். ஈடு அகல் சரோருக ராக வெய்யிலால் - பெருமையினையுடைய அகன்ற பதுமராகமணியின் வெய்யிலினால்,—மீட்டு அகன்றிட மனம் விடாத செய்யெலாம் - மீண்டு செல்லுதற்கு மனத்தைவிடாத வயலினிடமெல்லாம்,—வேட்டு அகம் மதிப்பது அவ்விளைவு இன்றென்று - விரும்பி மனத்தில் மதிப்பதாகிய அவ்விளைவுகளில்லையென்று,—பரிதி அம் குடிங்கு தண் கோட்டகம் கூடும் - சக்கரவாகம் தண்ணிய கோட்டகத்தை அடையும். எ-று.

கோட்டகம் - பயிருடைத்தான நீர்நிலை. சக்கரவாகங்களின் புணர்ச்சிக்குரிய பகற்காலத்தைப் பதுமராகவெய்யிலாற் காட்டிச் செல்லவிடாது அவற்றின் மனதைப் பிணித்துக்கொண்ட வயல் என்பார் ஈட்டகன்......... விடாத செய்யென்றார். புணர்ச்சிக்குரியவிடமாயினும் உணவைப் பெறுதற்குரியவிடமன்மையின் விட்டுநீங்குமென்பதாம். கோட்டகங்கூடுமென்பதற்கு கோட்டகத்திலே புணரும் எனப் பொருள்கொண்டு அதற்கேற்ப அகம்மதிப்பதவ்விளைவின்று என்பதற்கு பகலில்லையென மனத்தின்மதிப்பதாகிய அந்நிகழ்ச்சி எமக்கு இல்லையென்று எனப் பொருள்கூறுவாருமுளர். (௪0)

கத்தியா டளித்தொகை களியின் கட்களாற்
பத்தியா னவமெனப் பண்ணைவிட் டெழா
நத்தியா னஞ்செய முதலி னுண்மல
ருத்தியா னத்துமொ ருததி காட்டுமால்.

இ-ள். கத்தி ஆடு அளித்தொகை - ஒலித்துச் சுழல்கின்ற வண்டுக்கூட்டங்கள்,—நத்து நவம் எனப் பண்ணை விட்டு எழா பத்தியால் யானம்

செய - சங்குகள் புதிதானவொருகடல் என்று கருதி வயலைவிட்டெழுந்து வரிசையோடு செல்லும்படி,—முதலின் - முதன்மையோடு,—களி இன் கட்களால் - களிப்பைத்தரும் இனிய தேன்களால்,—நான் மலர் உத்தியானத்தும் ஓர் உததி காட்டும் - புதிய மலர்களையுடைய சோலையின்கண்ணும் ஒரு கடலைக் காண்பிக்கும். எ-று.

அளித்தொகை காட்டும், கட்களால் காட்டும், யானஞ்செயக்காட்டும் எனத் தனித்தனி கூட்டுக. வண்டுகள் உழக்கலாற் சொரிகின்ற தேன் சோலையிற் கடல்போல நிற்றலின், அதனை ஒரு கடல் என்று கருதி அதனிடத்தே சங்குகள் வயலைவிட்டுச் சென்றன என்பது கருத்து. இனி இதற்கு சங்குகள் புதிய தேனென்று அதன்கணுசையினால் செல்ல கத்தி ஆடுகின்ற வண்டுகள் கட்களால் ஓர் உததிகாட்டும் எனப் பொருள்கூறினும் அமையும். இப்பொருட்கு ஒலியும் தேனும் சங்கும் கூடிக் கடலைக் காட்டும் என்பது கருத்தாகக் கொள்க. (சக)

நாட்டக விலங்தைய நார மீதெலாஞ்
சேட்டளி மாயையஞ் சேடி கொண்டுறீஇ
யீட்டுக மயிற்றடங் குழற்க ணீண்டலர்
சூட்டுவ வெனச்சினைச் செம்ம றாற்றுமால்.

இ-ள். மாயை சேடி - அன்பினையுடைய தோழியானவள்,—கொண்டு உறீஇ - கொண்டுவந்து,—ஈடு உகமயில் த[illegible]ம் குழற்கண் ஈண்டு அலர் சூட்டுவ என - பெருமைபொருந்திய பூமிதேவியினது பெரிய கூந்தலின் கண்ணே மிக்க மலர்களைச் சூட்டுதல் போல,—சேடு அளி - பெருமைபொருந்திய வண்டுகள்,—சினைச் செம்மல் - கொம்பர்களிலுள்ள பழம்பூக்களை,—நாடு அக இலங்தைய நாரமீதெலாம் தூற்றும் - மருதநிலத்தின்கணுள்ள குளங்களிலுள்ள பாசிகளின்மீதெல்லாம் சொரிவன. எ-று.

அம் - சாரியை. உகமயில் - பூமியாகிய பெண். நாரம் - பாசி. (சஉ)

நான்றுவார் மதுச்சொரி தருநன் காவெலா
மீன்றவாய் தழீஇமக விரங்கல் போலொலி
யான்றவா ரணத்துவா யடைப்ப வம்புலி
யூன்றுகோ டுழநெகா வுடையி றூல்ரோ.

இ-ள். நான்று வார் மது சொரிதரும் நன் கா எலாம் - தூங்கிவடிகின்ற தேனைச் சொரியும் நல்ல சோலைகளிலெல்லாம்,—ஈன்ற ஆய் தழீஇ மகவு இரங்கல்போல் ஒலி ஆன்ற வாரணத்து வாய் - பெற்றதாயைத் தழுவிப் பிள்ளையழுதல்போல ஒலியை நிறைவித்த சங்கின் வாயை,—அம்புலி ஊன்று கோடு உழ நெகா உடை இறால் - சந்திரனது ஊன்றிய கோடானது கீறுதலினால் நெகிழ்ந்து உடைந்த தேனிறால்கள்,—அடைப்ப - (கம்மிடத்தினின்று சொரியுந் தேனால்) அடைத்துவிடுவன. எ-று.

தாயைத் தழுவி அழும்பிள்ளையைத் தாய் பாலைக் கொடுத்து அதன ழுகையை மாற்றுதல்போல, சோலையின்கண் இருந்து ஒலிக்கும் சங்கி னொலியை அச்சோலையிலுள்ள தேனிறால் தேனைச்சொரிந்து மாற்றும் என்பதாம். சங்கு பிள்ளை. சோலை தாய். (௪௩)

அன்னனி கடத்துயி ரடுநர் கட்சிய
மின்னகு விளக்கென வுயிர்கண் மேல்விழ
பன்னக மணிகளா லசைபைங் கூட்டிடு
கின்னக விளக்கமெத் திசையுங் கீறுமே.

இ-ள். அல் கடத்து உயிர் நளி அடுநர் கட்சிய மின்நகு விளக்கென - இருளிலே காட்டின்கண் உயிர்களை மிகவும் கொல்வோர் (ஏற்றிய) கூட் டின்கணுள்ள ஒளிவிளங்குகின்ற விளக்கிற்போல,—உயிர்கள் மேல் விழ - சீவராசிகள் தன்மீது வந்துவிழ,—பன்னக மணிகளால் அசை பைங் கூடு இடு கின்னக விளக்கம் எத்திசையும் கீறும் - நாகரத்தினங்களால் அசை கின்ற பசிய கூட்டின்கணேற்றிய தூக்கணங்குருவியின் விளக்கு எத்தி சையிலுள்ள இருளையுந் (தன்னொளியாற்) கிழிக்கும். எ-று.

விழ கீறும் எனவும், இடுவிளக்கு எனவு மியைக்க. வேட்டையாடு வோர் காட்டிலேயுள்ள முயல்களைப் பிடிக்கும்படி ஆழமான ஒரு குழி தோண்டி அதன்கண் ஒரு தம்பத்தை நாட்டி அதன் நுனியிலே பலதுவா ரங்கள் செய்யப்பட்ட ஒரு குடத்தை வைத்து அதன்கண் ஒரு தீபத்தை ஏற்றிவைக்க; அத்தீபவொளியைத் துவாரங்களின்வழியாகக் காட்டிலுள்ள முயல்கள் கண்டு தாமுண்ணுதற்கேற்ற மின்மினிக்கூட்டமென்று கருதி அங்குவந்து அக்குடத்தின்மேற் பாய்ந்து கீழுள்ள குழியில்விழ; அவற்றை அவர்கள் அகப்படுத்தும் வழக்கு நோக்கி அன்னனிகடத்துயிரடுநர்கட்சிய- மின்னகுவிளக்கெனவுயிர்கண்மேல்விழ என்றார். குடம் கூடுபோன்றிருத் தலிற் கட்சி எனப்பட்டது. இனிக் கடத்து என்பதிலுள்ள அத்தைச் சாரியையாக்கிக் கட்சியோடு கூட்டிக் கடமாகிய கட்சி என்றும், மின்னகு விளக்கு என்பதற்கு மின்மினிபோல விளங்குகின்ற விளக்கு என்றும் பொருள் கூறுவாருமுளர். அவர் கடம் குடமென்றும், மின்மினி என்பது கடைகுறைந்து மின் என நின்றது என்றுங் கொள்வர். (௪௪)

வேறு.

ஈர்ந்த நுண்பாளை வாய்நின் றிழிதுளி யிணர்த்தா ரேறி
வார்ந்துகே டுறந்து நெக்க வான்கனி மயங்கிச் சால்பு
பேர்ந்துதே னருவி ருலிற் பிறந்துபேர் மறந்த வென்று
னேர்ந்தவா றின்ன தென்று நிறுப்பரி தெவர்க்கு மாதோ.

இ-ள். ஈர்ந்த நுண் பாளை வாய் நின்று இழி துளி - அரிந்த நுண் ணிய பாளையினிடத்தினின்றும் சொரிகின்ற கட்டுளிகள்,—இணர் தார்